

Kāpēc vērts doties ceļojumā uz Ameriku?
Kuldīdznieces Ingas Heidmanes piedzīvojumi un atziņas.

→ 6.-7. lpp.

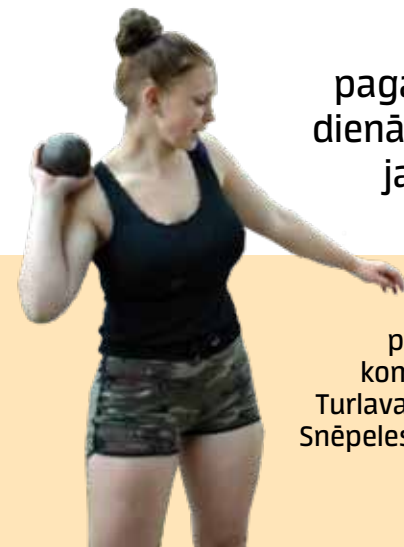
LAIKRAKSTS VIDUSKURZEMEĪ

Kurzemnieks

Nr. 76
(11 312)

Cena
0,68 eiro

Piektdiena, 2018. gada 6. jūlijs

Turlavas
pagasta sporta
dienā, kas notika
jau 23. gadu,

piedalījās sešas
komandas: trīs no
Turlavas, pa vienai no
Snēpeles, Gudeniekiem
un Skrundas.

→ 5. lpp.

Ar tehniku no Polijas liek jauno tiltu

Pēc vairāku stundu darba SIA Tīlts vīriem izdevās uzlikt 30 metrus garo tiltu pār Riežupi Rumbas pagastā.

Pēc smaga darba 4. jūlija vēlā pēcpusdienā SIA *Tīlts* vīriem izdevās uzlikt 30 metrus garo gājēju un velobraucēju tiltu pār Riežupi Rumbas pagastā.

Tilta metāla konstrukcija izgatavota Ventspilī, bet tehnika – speciāls autoceltnis – tika atvesta no Polijas. „Tilts vēl nav kārtībā, tagad uzmontēja tikai pašu laidumu. Vēl jāuzstāda klājs, jāpabeidz pieslēgumi esošajam ceļam,

konusi, labiekārtošana,” *Kurzemniekam* skaidro pagasta pārvaldes vadītāja Lija Šēle. Visi darbi varētu beigties aptuveni pēc mēneša.

Kopējās būvniecības izmaksas ir 131 305,47 eiro, no tiem 45 tūkstoši saņemti programmas *LEADER* projektu konkursā no Lauku atbalsta dienesta, bet pārējais no pašvaldības.

Šis nav vienīgais vērienīgais projekts Rumbas pagastā. Nobeigumam tuvojas arī ceļa

Ventas ciems–Misiņkalns un Darbnīcu ceļa rekonstrukcija. To kopgarums ir 3,45 km, no kuriem 1,4 km klās asfalts. Tā kā Eiropa atbalsta tikai grants ceļu sakārtošanu, par asfalta maksās pašvaldība. Ceļos tiks ieguldīti 655 tūkstoši eiro, t.sk. 153 tūkstoši asfaltēšanā. Darba komisija jau bijusi paveikto apskatīt, un līdz gala rezultātam vēl atlikusi nedēļa vai divas.

Inta Jansone, Aivara Vētrāja foto

Nākamais laikraksta numurs iznāks trešdien, 11. jūlijā. Tajā:

- Dziesmu svētku reportāža.
- Jaunie kartupeļi un cenas.
- Čempionu kauss riteņbraukšanā.

**SKRUNDENIEKI
KUKUĻI
SEPTĪTO
REIZI IZDŽĪVO
DZIESMU UN
DEJU SVĒTKUS.**

Laima un Jānis Kukuļi ir deju kolektīva *Virši* dalībnieki un šo nedēļu pavada mēģinājumos, uzstājas svētku koncertā.

Kā tas ir, dejot kopā ar dzīvesbiedru?

→ 4. lpp.

Ko lēmusi Kuldīgas novada domes transporta komisija.

→ 4. lpp.

ISSN 1407-9755

REDZĒJUMS

Referendumi
arī
pašvaldībās

Edgars
Peterlevics,
tāl. 63350567;
redakcija@
kurzemnieks.lv

Šobrīd Saeimā norisinās diskusijas par nepieciešamību pašvaldībās rīkot referendumus, lai iedzīvotāji spētu vairāk ietekmēt pašvaldības domes lēmumus.

Kā norāda Latvijas Pilsonekās alianses direktore Kristīne Zonberga, pašvaldību referendumu ieviešanu sabiedrība gaida jau 28 gadus, un beidzot ir pienākusi iespēja šajā jautājumā panākt būtisku virzību. Kāpēc tas mums, sabiedrībai, ir tik svarīgi? Tāpēc,

„Referendumu ieviešana pašvaldībās būtu lielisks veids, kā iedzīvotājiem ietekmēt sev svarīgu lēmumu izskatīšanu.”

ka tad novada vai pilsētas iedzīvotāji varētu izteikt savu viedokli biežāk nekā reizi četros gados, kad notiek pašvaldību vēlēšanas.

Ja nu kāds ir piemirsis, tad referendums ir tautas nobalsošana, kurā tiek izskatīts kāds valsts vai sabiedrības dzīves jautājums. Pēc ma-

niem uzskatiem, referendumu ieviešana pašvaldībās būtu lielisks veids, kā iedzīvotājiem ietekmēt sev svarīgu lēmumu izskatīšanu. Tāpat tas veicinātu aktīvāku sabiedrības iesaistīšanos pašvaldības darbā biežāk, ne tikai ap vēlēšanu laiku, kad cilvēkiem tiek solīti dažādi labumi un viņiem svarīgu jautājumu atrisināšana.

Iepriekš Latvijā jau notikuši referendumi valstiskā līmenī, un tajos novērota liela iedzīvotāju aktivitāte, kas pierāda to, ka cilvēki ir gatavi piedalīties viņiem svarīgu jautājumu lemlēmšanā. Turklāt referendumi arī mudinātu pašvaldību amatpersonas veikt aktīvu darbu sabiedrības interesēs visā četrus gadu termiņā, nevis tikai aktivizēties pirmsvēlēšanu laikā. Nav jau gluži tā, ka cilvēki šobrīd nevar ietekmēt pašvaldības darbu – var rīkot publiskas apspriešanas, taču tās attiecas tikai uz konkrētu jautājumu izskatīšanu. Referendumos izskatāmo jautājumu loks būs plašāks, tostarp iedzīvotāji varēs rīkot referendumus pat par domes atļaušanu. Vien jācer, ka pašvaldību referendumu likumprojekta izskatīšanas virzība Saeimā netiks kavēta, un tas spēkā stāsies jau nākamgad.

TRĪS VIEDOKĻI

Kāda atmosfēra valda Dziesmu un deju svētkos?

CENŠAS MAKSIMĀLI IZBAUDĪT PIEDĀVĀJUMU

1. Agnese Veldre, kamerkora Rāte dalībniece:

– Šajos svētkos nevar nebūt pozitīvu emociju, jo šeit viss ir piepildīts ar pozitīvu lādiņu. Skaidrs, ka maksimums tiks sasniegts gala koncertos, bet jau šobrīd jūtams, kā katrs dalībnieks, kolektīvs papildina un veido svētku atmosfēru. Rātē valda ļoti jauka atmosfēra. Ir daudz mēģinājumu, bet katru

brīvu brīdi izmantojam, lai baudītu svētku izjūtu ārpus tiem. Braucam uz Mežaparku, Vērmanes dārzā apmeklējām brīnišķīgo, bagātīgo roku darinājumu tirgu, bijām Vēstures muzejā, izstādē Radītprieks. Vakaros pastaigājam pa Vecrīgu un iepazīstam svētku piedāvājumu. Tas ir ļoti plašs. Dalībniekam jāreķinās, ka nevar vienlaicīgi gan uz skatuves stāvēt, gan apmeklēt

visus pasākumus, taču daudz ko var redzēt un piedzīvot arī kā dalībnieks. Mūsu priekšrocība ir tā, ka Kudīgas novadam nakšņošanas vieta ir Rīgas centrā. Nevajag daudz laika, lai nokļūtu līdz kādai pasākuma vietai vai izstādei. Organizatoriskā puse svētkos ir lieliska, bet, kā tie katram patīk, atkarīgs no paša uztveres un vēlmēm.

IKVIENS VAR JUSTIES ĪPAŠS

2. Dita Nuņēvica, Skrundas kultūras nama direktore:

– Ir grūti pateikt, vai šie kā simtgades svētki ir īpašāki, jo katru reizi šis pasākums ir grandiozs un pilns emocijām. Kā vienmēr, pašdarbnieki ir gan priecīgi un laimīgi, gan arī mazliet noguruši. Mēģinājumi, uzstāšanās, nakšņošana skolā...

Viss ļoti labi noorganizēts – mēģinājumi notiek pēc grafika, nekas nekavējas, tāpēc jebkurš dalībnieks var justies īpašs. Labi, ka viss sākas ar gājieni – dalībnieki pacilājošas emocijas guva jau pirmajā dienā, un šī lieliskā sajūta vijas cauri visu nedēļu. Skrundas seniori jau beidza savu dalību

svētkos un teica, ka šeit ir tik laba atmosfēra, ka negriboties braukt prom. Jūtams, ka ir ieguldīts liels darbs, lai svētki būtu patriotiski un dotu lielu latviskuma izjūtu. Tas, kā katrs jūtas, atkarīgs no paša. Ja ir vēlme un cilvēks spēj izbaudīt to, kas tiek piedāvāts, tad viņam svētki ir izdevušies.

VISS NOTIEK LAIKĀ

3. Rineta Tincu, Čikāgas latviešu tautas deju kopas Mantinieki vadītāja:

– Mūsu kolektīva dalībniekiem sajūtas šajos svētkos ir fantastiskas. Jūtamās pāri līstošas emocijas. Prieks, ka mēs to izdarījām! Jāsaka godīgi, nezinām, vai arī otro reizi mums izdosies atbraukt uz svētkiem. Fiksējam un iemūžinām katru momentu, mēģinām pēc iespējas vairāk pavadīt laiku kopā un izjust šos svētkus. Dejojām, kopā dziedām, ir vakara pasēdēšanas.

Pasākuma organizācija ir augstā līmenī. Svētku norises vietu

izkārtojums mums ir pārskatāms, ir informāciju teltis, aplikācijas. Visur izlikti mēģinājumu grafiki, un pats pārsteidzošākais, ka viss notiek laikā. Uz laukuma ir skaidra numerācija, norāde, kur katram jāatrodas. Mums kolektīvā ir uztaisītas vairākas vatsapa grupas, kur sazināties ar ziņojumiem, nododam informāciju, lai visi laikā varētu atrast nepieciešamo vietu. Varam izmantot sabiedrisko transportu.

Lielkoncertā uz laukuma kopā sanāks 18 tūkstoši dejojāmu. Mēs šāda mēroga svētkos neesam

piedalījušies, tādēļ ir izaicinājums apzināties, kurā vietā starp tik daudziem dalībniekiem ir jābūt mums katram. Daudz mēģinām. Ir arī nogurums. Piemēram, vakar pirmais mēģinājums mums sākās astoņos no rīta, bet pēdējais – pēc deviņiem vakarā, kas beidzās vienpadsmitos. 3.00 iegājām gulēt, bet 6.30 jau bija jāceļas. Slodze ir liela, bet gūtās emocijas to atsvēr.

Man šajos svētkos ir māju sajūta, jo pirms divdesmit gadiem es te dejojau. Un nu man atkal ir šī iespēja.

Jolanta Hercenberga

MANUPRĀT

Futbolā kā dzīvē

Manā sporta interešu klāstā futbols noteikti nav pirmajā vietā, taču Pasaules kausa izcīņa gan nav laižama garām. Kad sākās sacensības, atrados Baltkrievijā, un maršrutā bija arī Polockas Valsts universitātes apmeklējums. Viens no īpašajiem objektiem šajā mācību iestādē – aizpagājušajā gadsimtā radīta runājošā galva, kas atjaunota un atbild uz jebkuru jautājumu. Viens no ceļabiedriem pavaicāja, kura izlase kļūs par pasaules čempioni. Viedais sencis atbildēja filozofiski – ja zinātu rezultātu, nebūtu intereses skatīties. Tāpat jāgata zusti, ja komandas vieta pasaules rangā, iepriekšējie sasniegumi būtu kā nodrošinājums kādam *lauru zaram*. Par laimi, tā nenotiek, un šogad potenciālie favorīti pat ar visām megazvaigznēm dabūjuši trūkties ne pa jokam (derētu šo mācību ielāgot dažādās jomās – būtu mazāk krenķu, kašķu un vairāk īsta darba). Viena no emocionālākajām līdz šim man šķitusi Beļģijas un Japānas spēle. Kā teica komentētāji – disciplīna un pašatdeve ir Japānas trumpis (liekas, ne tikai futbolā), un tieši šo divu īpašību dēļ no sirds bija žēl zaudētāju.

Mārīte Milzere, redakcija@kurzemnieks.lv, tālr. 63350567

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Vai jūs jau esat savācis dabas veltes ziemai?

Pēteris Silarājs, šefpavārs:
– Vēl neesmu sācis, bet dzirdēju, ka ir jau sēnes. Tās lasu mežā pats. Dažas reizes iznāk doties uz mežu vasarā. Visbiežāk lasu gailenes un baravikas – tās ir manas mīļākās.

Lauvins Raimis, IT konsultants no Vācijas:

– Es braukāju pa dažādām vietām un krāju akmeņus. Cenšos izzināt vēsturi vietā, kurā nonāku. Kā suvenīru atrodu īpašu akmeni sev. Es neatpazītu sēnes un ogas, tāpēc tās nevācu. Ir ļoti daudz toksisku un indīgu ogu un sēņu, tāpēc nevēlos riskēt.

Austra, pensionāre:
– Strādājot pie zemnieka Tērvetē, mans dēls salasa un ziemai sagatavo zirņus, vēl kādas veltes. Vairāk jau nekas tāds nav. Liels karstums, un viss ir izdedzis. Sēņu, domāju, nebūs, ja nu vienīgi sāks šausmīgi līt.

Marija Kaļiņiča, bezdarbiece:

– Vēl nevācu, bet drīz sāksu. Vācu gailenes, baravikas, mellenes, brūklenes, visu priekš sevis. Pārsvārā taisu ievārījumu, un saldēju ļoti maz. Marinēju un žāvēju sēnes.

Guna Bredovska, pensionāre:
– Lasījusi vēl neesmu, bet lasīšu gailenes. Nekonservēju, uzreiz izcepu. Ogas nopērku tirgū. Pašlaik pārku upenes, pirms tam – zemenes.

Ilmārs Robis, pensionārs:

– Neesmu bijis ogās un sēnēs. Ziemai braukšu vākt vēlāk. Parasti salasu sēnes un mellenes. Brauksim uz Maņģenes mežiem.

Rūta Medīna
Aivara Vētrāja foto

Skrundeniece atgriežas ar mūziku

„Es gribu, lai ir sajūta, ka klasiskā mūzika ir kaut kas no ikdienas, nevis tā ir sastopama tikai koncertzālēs ar balles kleitām!” saka vijolniece, bijusī skrundeniece Anna Britāla, kura ar savu dibināto mūziķu duetu *Dua Ambiguity* pagājušās nedēļas nogalē priecēja Antuļu iedzīvotājus.

Koncertā mūziķi izpildīja šādus skaņdarbus: Jozefa Haidna *Serenādi do mažorā*, Antonīna Dvoržāka *Humoresku*, Frideriha Šopēna *Valsi rebemol mažorā*, Johanesa Brāmsa *Ungāru deju nr. 4*, Pjotra Iljiča Čaikovska *Melodiju*, Šarla Guno *Ave Maria*, Friča Kreislera trīs senās Vīnes dejas u.c.

Antuļu bibliotēkas vadītāja Sandra Balcere stāsta, ka koncerts ir bijis emocijām bagāts, un apmeklētāji pēc pasākuma esot jutušies pacilāti. Viņa pirms gada uzrunājusi Annas mammu Aiju, ieminoties par koncertu, nu tas arī realizējies. Kāda apmeklētāja pat izteikusies, ka pēc priekšnesuma viņai esot bijusi sajūta, it kā atrastos pāris centimetrus virs zemes.

Abi jaunieši uz Latviju atbraukuši Līgo un Dziesmu svētku dēļ. Tā kā starp svētkiem nedēļa bijusi brīva, izdomājuši, ka vēlētos Skrundas pusē koncertēt. Mūziķe Anna stāsta: „Latvijas laukos vajag izplatīt klasisko mūziku, jo tā nav pašsaprotama lieta. Bieži vien cilvēki to nesaprot.”

Pianists Aris Georgakopulos un vijolniece A. Britāla studiju gados satikās Nīderlandē un 2015. gadā piedalījās festivālā *Art Laren*, tā uzsākot dueta darbību. Kopš 2017. gada ansamblis sadarbojas ar Nīderlandes organizāciju *Muziekin Huis*, kas rīko koncertus pansionātos. Sadarbībā nospēlēti 57 koncerti. Skaņdarbs nedrīkstot būt garāks par 6 minūtēm, kā arī esot jāsaprot, vai pansionātu iemūtniekiem atskaņotais neliekas par sarežģītu. Aris stāsta, ka mūzika nav vienā virzienā tēmēta, jo tas ir mijiedarbīgs process ar spēlētāju un klausītāju. „Spēlējot mūziku, mēs no apmeklētājiem neprasām idejas, bet gan atgriezenisko saiti caur emocijām. Mums tā ir komunikācija ar cilvēkiem, kas dod personīgo izaugsmi.”

Duetu izveidojuši, jo abi sākuši kopdzīvi un vēlējušies savas prasmes izmantot ikdienā. Pašlaik abi jaunieši sniedz koncertus Skrundas pusē, apciemojot arī Valtaiķu pansionātu. Drīz vien dosies atpakaļ un Nīderlandē, lai turpinātu priecēt tur.

Annas Bivbānes teksts un foto

Vijolniece Anna Britāla un pianists Aris Georgakopulos Nīderlandē koncertē kopā, nesen viņus varēja dzirdēt arī Skrundas novada Antuļos.

NO VALSTS POLICIJAS IKDIENAS

Tirgo alkoholu nepilngadīgajiem

Informē Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes priekšnieka palīdze Madara Šeršņova.

28. jūnijs. Informācija no Neatliekāmās medicīniskās palīdzības dienesta, ka Skrundas pagastā, Ciecērē, 1998. gadā dzimusi sieviete, neizvēloties drošu braukšanas ātrumu, ar automašīnu *Toyota Avensis* nobraukusi no ceļa. Ar gūtajām traumām nogādāta slimnīcā.

29. jūnijs. Rendas pagastā no īpašuma nozagti kokmateriāli un dažādi instrumenti.

30. jūnijs. Rendas pagastā notikusi zādzība no cita īpašuma. Sākts kriminālprocess. Īvandē pa centru pārvietojas divi jaunieši, iespējams, alkohola reibumā. Informācija apstiprinās – 1999. gadā dzimis jauniešis vadīja motociklu alkohola reibumā un bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām.

1. jūlijs. Padures pagastā 1993. gadā dzimis vīrietis, vadot automašīnu *Chrysler*, ceļa līkumā iebrucis pretējā joslā, kur notika sadursme ar automašīnu *Renault*. Cietušo nav.

3. jūlijs. Kuldīgas Pilsētas estrādē 2002. gadā dzimusi jauniene atrodas alkohola reibumā.

4. jūlijs. Apsekojot tirdzniecības vietas Kuldīgā ar mērķi pārbaudīt, vai pārdevēji un veikalu vadītāji ievēro aizliegumu pārdot alkoholiskos dzērienus un tabakas izstrādājumus nepilngadīgām personām, divās konstatēti pārkāpumi. Vienā pārdevēja jau otro reizi gada laikā pārdeva nepilngadīgai personai alkoholu.

Uzklausīja **Jolanta Hercenberga**

Vēl jānovērš divi Valsts kontroles ieteikumi

Valsts kontroles (VK) padomes loceklis Edgars Korčagins norāda, ka Alsungas novada pašvaldība nav novērsusi VK konstatētos trūkumus maksas pakalpojumu jomā. Domes priekšsēde Daiga Kalniņa skaidro, ka no 11 ieteikumiem līdz galam vēl nav ieviesti divi, bet tas tiek darīts.

APSVĒR ZIŅOT SAEIMAI

Aptuveni pirms gada tika konstatēti trūkumi pašvaldības maksas pakalpojumu jomā par siltumapgādi, ūdensapgādi, dzīvojamu māju apsaimniekošanu, skolēnu ēdināšanu u.c. Līdz pagājušā gada maija beigām pašvaldībai bija jāizvērtē, kāpēc un kādus maksas pakalpojumus tā iedzīvotājiem sniedz un cik tie pašvaldībai izmaksā. Tas laikus netika izdarīts, un VK pagarināja laiku līdz oktobrim.

„Ir jūnija beigas, un mums nākas secināt, ka solītais joprojām nav paveikts,” norāda E. Korčagins. „Iedzīvotāji nevar būt droši, ka par dzīvokļu ēku apsaimniekošanu tiek iekasēta pamatota maksa. Arī paši pašvaldības deputāti nevar izvērtēt, cik daudz naudas no pašvaldības kases tiek izlietota pakalpojumu līdzfinansēšanai un vai pakalpojumu maksa vispār atbilst reālajām izmaksām. Tāpat pašvaldība, iespējams, joprojām turpina

kropļot konkurenci, iznomājot uzņēmējiem telpas par neatbilstoši zemu maksu un pašai iesaistoties komercdarbībā. Konstatēts, ka iedzīvotāji nevar būt droši, ka no viņiem iekasē pamatotu maksu par apkuri, ūdeni un kanalizāciju. Tāpat maksa par pakalpojumiem,

Daiga Kalniņa:
„Lielākajai daļai pakalpojumu neviens nepieteicās, tomēr tie ir nepieciešami iedzīvotājiem. Turpinām uzrunāt uzņēmējus un arī meklēt cilvēkus, kuri varētu sniegt pakalpojumus kā individuālā darba veicēji.”

piemēram, biļešu tirdzniecību kultūras pasākumos, telpu nomas maksu u.c., vairāk nekā 8 tūkstošus eiro apmērā iekasēta prettiesiski – pretēji domes lēmumiem vai vispār bez tiem. Tiek sniegts ēdināšanas pakalpojums vidusskolā un no darbiniekiem iekasēta maksa, kas nesedz izmaksas. Pašvaldība, iesaistoties

komercdarbībā (pasažieru pārvadājumos, traktortehnikas nomā, ēdināšanā), ko varētu nodrošināt vietējie uzņēmēji, kropļo konkurenci un liedz iespējas attīstīties uzņēmējdarbībai.”

E. Korčagins norāda, ka VK

ir informējusi Alsungas novada domi un, ja pašvaldība nerīkosies, lai saimniecību sakārtotu, VK apsver nepieciešamību par radušos situāciju ziņot Saeimas publisko iepirkumu un revīzijas komisijai.

IZSKATĪS JŪLIJA SĒDĒ

D. Kalniņa skaidro: „Sākot darbu kā domes priekšsēdētāja, iepazīšanos arī ar VK ieviešanas laika grafiku un konstatēju neizdarīto un vēl darāmo, kā arī uzdevu attiecīgus rīkojumus izpildītājiem par viņu kompetencē esošiem jautājumiem. Šī gada laikā daudz ir sakārtots: apvienoti skolas un pirmsskolas izglītības iestāžu ēdināšanas bloki, pirmsskolas izglītības iestādes ēdināšanas bloks atklātā nomas tiesību izsolē iznomāts pēc neatkarīga vērtētāja noteiktās tirgus cenas, izstrādāta metodika ekonomiski pamatotas maksas par sniegtajiem maksas pakalpojumiem noteikšanai, pār-

rēķināti apkures tarifi, nodrošināta savākto notekūdeņu uzskaitē, noteiktas kultūras nama organizēto pasākumu cenas, pārreķinātas telpu nomas maksas pašvaldības telpām, kuras var iznomāt uz dažām stundām, piemēram, kultūras

Valsts kontrole:
„Pašvaldība, iesaistoties komercdarbībā (pasažieru pārvadājumos, traktortehnikas nomā, ēdināšanā), ko varētu nodrošināt vietējie uzņēmēji, kropļo konkurenci un liedz iespējas attīstīties uzņēmējdarbībai.”

nama zāli semināriem. Ir nodrošināts, ka tiek sniegti tikai tādi maksas pakalpojumi un par tādu cenu, kā lēmusi dome.

Viens no diviem vēl neieviestajiem punktiem ir par pārvaldīšanā esošo dzīvojamo māju apsaimniekošanas maksas noteikšanu atbilstoši normatīvo aktu prasībām. Izpildītājam ir ilgstoši uz slimības lapas, un šis uzdevums tagad uzdots viņa pienākumu izpildītājam. Apsaimniekošanas tāmju sastādīšana prasa laiku, jo nepieciešams apsekot visas mājas, nosakot to uzturēšanai veicamos remontdarbus, kā arī aprēķinot

šo darbu izmaksas. Pašvaldībai savas funkcijas jāpilda, ievērojot iedzīvotāju intereses. Dažādām iedzīvotāju grupām tās atšķiras, dažreiz ir pat pretrunīgas. Jau iepriekšējais domes priekšsēdētājs aicināja pieteikties uzņēmējus, kas varētu sniegt iedzīvotājiem maksas pakalpojumus, kurus pašlaik nodrošina dome. Lielākajai daļai pakalpojumu neviens nepieteicās, tomēr tie ir nepieciešami iedzīvotājiem. Turpinām uzrunāt uzņēmējus un arī meklēt cilvēkus novadā, kuri varētu sniegt pakalpojumus kā individuālā darba veicēji. Tā kā pakalpojumu sniedzēji koncentrējas lielajās pilsētās, tad viņu pakalpojumi ir ievērojami dārgāki – samaksā tiek ierēķināts arī ceļā pavadītais laiks un transporta izdevumi. Nevēlējāmies šo izvērtējumu veikt formāli, bet nodrošināt, lai, pašvaldībai, atsakoties no kāda maksas pakalpojuma, tas joprojām iedzīvotājiem būtu pieejams. Jūlija domes sēdē tiks apstiprināts maksas pakalpojumu sniegšanas nepieciešamības un piemērotības izvērtējums, kas būs pieejams arī iedzīvotājiem.”

Jolanta Hercenberga

Kukuļi septīto reizi izdzīvo svētkus

Laima un Jānis Kukuļi ir deju kolektīva *Virši* dalībnieki un šo nedēļu pavada Rīgas Hanzas vidusskolā, lai piedalītos mēģinājumos un sagaidītu Dziesmu un deju svētku koncertu. Kā tas ir dejojot kopā dzīvesbiedriem?

Dejotāju gaitas abi sāka, pateicoties toreizējai Skrundas Profesionālās vidusskolas direktorei Rutai Ēķei, kura mudināja abus piedalīties Agra Sīļa dibinātajā deju kolektīvā. Divdesmit gadus nodejojuši vidējās paaudzes kolektīvā *Mežābele*, pāris aizgāja uz senioru kolektīvu. Jāņa uzskats – ja esi iesaistījies, tad pienākums ir atsaukties un darīt, jo ir ietilpināti koncerti un mēģinājumi: „Katram ir atbildība un cieņa gan pret kolēģiem, gan kolektīva vadītāju.” Jautājot, kā tad ir dejojot gadu no gada kopā vienā pāri, Laima saka: kolektīvā esot četri pāri, kuros dejo vīrs ar sievu, un neesot nekādas vainas.

AIZMIRSTAS VISI KREŅĶI

Kolektīva vadītājs Agris nesen esot Jānim teicis, ka tad, kad viņu ieliekot dejojot ar citu partneri, viņš dejo citādāk. „Dejojot ar svešu partneri, ir lielāka atbildības izjūta, jo jācenšas pēc iespējas labāk sevi parādīt,” atzīst dejojotājs. Mēģinājumus abi uzskata par iespēju izkustēties un labi pavadīt laiku, jo tad aizmirstas visi kreņķi. Liels paldies esot jāsaka gan Agrim, gan Dītai Nuņēvicai, kura nāk un iesilda dalībniekus. „Gadi jau liek sevi manīt, tāpēc jāpateicas Dītai, kura darbojas ar mums (Dīta vada arī deju kolektīvu *Tikai tā*), pieskata, kā izpildām dejas un cik tīri izdejojām nianses,” saka Laima.

Arī Kukuļu bērnos un mazbērnos ir jūtams dejojotāju gars. Dēls piedzīvojis divus Dziesmu un deju svētkus, vecākās meitas bērniem ļoti patīkot dejojot, savukārt jaunākā meita savulaik pievērsusies līnijdejam.

Šos svētkus abi gaida kā atkalredzēšanos, jo kolektīvam ir daudz draugu, un tā ir kopā būšana, kad var izjust, ka katrs ir daļiņa no lielāka kopuma. Prieku sagādā uzskriet uz mēģinājuma laukuma, lai satiktu citus dejojotājus. Tā arī Laima un Jānis vienos svētkos visu dzīvi izrunājuši ar latviešiem no Toronto un vēlāk jau šķīrušies kā draugi.

„Svētkiem vajag noskaņoties un tos uztvert bez lieka stresa.”

Deju kolektīva *Virši* dalībnieki Laima un Jānis Kukuļi Dziesmu un deju svētkos Rīgā.

PACIETĪBA UN LABA OMA

Abi dejojotāji uzskata, ka svētkiem vajag noskaņoties un tos uztvert bez lieka stresa. Noder arī pacietība un labs garastāvoklis. Obligāti jāsaņem ērti apavi, piemērots apģērbs – tas kopā ar možu prātu esot komplekts svētku reizēm.

Jānis atminas, ka kādreiz ar izbrīnu lūkojies, kā tos *vecīšus* (senioru dejojotājus – aut.) dzenā no viena laukuma gala uz otru. „Bet tagad es esmu tieši tāds pats, un man iekšā ir enerģija darboties,” viņš atzīst. Laima stāsta: „Svētku laikā liekas, ka mūsu kolektīvam pazūd gadu daudzums uz pleciem, jo ir vilkme uz visādām izdarībām un muļķībām. Vienreiz gājām Jāni izprecināt magoņu kleitiņā. Tā tik bija jautrība!”

Ļoti skaists ir bijis 2003. gada svētku nobeigums, kad kopā ar rudbārņniekiem apvienojušies, lai nokomplektētu kolektīvu. Mājup braucienā apstājušies pie Ventas un palaiduši savītos vainagus kā dziesmā *Palaid puķīti pa dambi*. Savukārt Jānim patīkot pasākumi, kas notiek pēc mēģinājumiem – tad viss kolektīvs kļūstot vēl saliedētāks. Iepriekšējos svētkos pat bijuši uz *Četriem baltiem krekliem*, kur pēc garajiem mēģinājumiem vienojušies kopīgās dziesmās un dejās. Kolektīvā ir ļoti ciešas attiecības, visi viens otru uzmana un pieskata.

GRIBAS PIEDZĪVOT ATKAL

Vai abiem pēc svētkiem nezudīs vēlme apmeklēt mēģinājumus nākamajos četrus gadus? Jānis saka: esot pārliecība, ka iesāktais jāturpina, pavelkot aiz rokas sieviņu, lai aizietu līdz nākamajiem koncertiem un svētkiem. „Ja tu vienreiz esi izgājis cauri svētku radītajām emocijām, tad saproti, ko tas nozīmē, cik ļoti to gribas piedzīvot atkal!”

Pāris visiem dalībniekiem novēl būt uz viena viņa un ķert laimes mirkļus, kad var sajust cits citu, kā arī nezaudēt dejojotprieku mēģinājumu laikā, lai saglabātos prieks darīt un censties.

Annas Bivbānes teksts un foto

Lemj par ceļiem, ielām un stāvlaukumiem

Kuldīgas novada pašvaldības transporta komisija izskatīja iesniegumus, kas saistīti ar satiksmes drošības uzlabošanu.

GRIB GULOŠO POLICISTU

Ēdoles pagasta pārvalde pēc daudzu vecāku ierosinājuma iecerējusi uzlikt ātrumu ierobežojošo valni uz ceļa, kas ved uz Ēdoles pamatskolu. Tas iecerēts vietā, kur izveidots neliels, apgaismots stāvlaukums, kur tiek izlaisti skolas bērni. Pagasta vadītāja Anda Upleja skaidroja, ka pa šo ceļu uz skolu iet bērni, bet nereti pa to diezgan ātri brauc automašīnas. „Tur cauri nevienam nav jābrauc, pie darbnīcām, uz kurām var nokļūt pa šo ceļu, var piebraukt arī no otras puses. Ja te uzliktu tikai ātrumu ierobežojošo zīmi, to neievērotu,” viņa skaidroja. Komisija atbalstīja šo ieceri, vienlaikus paredzot ātrumu ierobežojošo ceļa zīmi, kā to paredz noteikumi. Tas viss jāsasaka ar *Latvijas Valsts ceļiem*.

LAI ŠOFERI ZINA, KA STRUPCEĻŠ

Padures pagasta pārvaldes iesniegumā

lūgts uzlikt ceļa zīmi *Strupceļš* autoceļā Padure–Cēlāji pie autoceļa Saulieši–Birznieki–Jaunlejas. Pārvaldes vadītāja Brigita Lange skaidroja, ka vienā vietā, braucot cauri mājām, ceļš ir ļoti šaurs. Ja kāds tur nejauši iebrauc, apgriezies nav iespējams, atpakaļ var tikt, braucot atpakaļgaitā. Komisija nolēma, ka pēdējā iespējamajā apgriešanās vietā jāuzliek zīme, ka tālāk ir strupceļš, savukārt pie pēdējā krustojuma šoferi jābrīdina, ka pēc noteikta attāluma ir strupceļš.

PALIELINĀT STĀVLAUKUMU

Dzintaru ielas 12 iedzīvotāji vēlas vairāk vietas automašīnām pie mājas. Šobrīd iebrauktuvi pie mājas un Dzintaru ielu atdala divus metrus plata zāliena josla. Iedzīvotāji vēlas to samazināt līdz 50 cm, tā palielinot stāvvietu pagalmā. Atdalošo 50 cm platu joslu paredzēts nobruģēt, tāpat

pārcelt apgaismes stabu. Komisijai nebija iebildumu, bet tā ieteica pašvaldībai domāt par Dzintaru un Vakara ielas krustojuma risinājumu nākotnē.

LUDIM JĀSASKAŅO MARŠRUTS

Pēc pašvaldības saistošajiem noteikumiem transporta komisijai jāapstiprina izklaides vilcieniņa *Ludis* tehniskais stāvoklis un maršruts. „Tā kā tehnisko stāvokli bija vērtējuši eksperti, tur mums nekas nebija piebilstams. Vecais maršruts apstiprināts pirms vairākiem gadiem, un tagad vilcieniņš brauc pa citu, tādēļ lēmām, ka jaunais maršruts ir jāsasaka,” saka komisijas priekšsēdis Aldis Dilāns.

CITI JAUTĀJUMI

Komisija atzina, ka Vienības un Avotu ielas krustojumā ielas nodalījuma joslā uzliktais žogs traucē krustojuma pārredzamību, bet

to, kā rīkoties tālāk, jālemj citām instancēm.

Divi iesniegumi tika noraidīti. A.Dilāns skaidro, ka komisijas kompetencē īsti nebija lemt par to, kam ļaut vai aizliegt iebraukt Baznīcas ielā 12b: „Tas ir iedzīvotāju un uzņēmēju vienošanās jautājums. Drīzāk tas jārisina ar pilsētplānotājiem, kuri domā, kā pilsētā risināt transporta piebraukšanu un piekļuvi dažādām vietām.” Tāpat tika noraidīts pašvaldības būvvaldes priekšlikums aizliegt transportam iebraukt Mārtiņsalā, jo pēc noteikumiem Ventas senlejā aizliegta jebkura transporta kustība. „Tur dzīvo cilvēki, kuriem ir saimnieciska darbība, tur atrodas glābšanas stacija, kam arī jāpiekļūst. Visus gadus ir kopta iebrauktuve Mārtiņsalā. Komisija īsti nesaprata, kāpēc tieši šobrīd tāds lēmums, un uzskatīja, ka šī jautājuma izlemšanā vajadzīga visu ieinteresēto pušu diskusija,” teica A.Dilāns.

Iveta Grīniņa

Priede – miļš koks

„Daru tikai to, kas man sagādā prieku,” stāstot par savu nodarbošanos, saka Turlavas pagasta Ķikuru iedzīvotāja Iveta Pļaviņa.

PAMĒĢINĀJA UN SANĀCA

I. Pļaviņa sev uzšuvusi tautas tērpu, darina dažādus rokdarbus un ir masiere. Viņa nokārtojusi visus dokumentus, lai varētu pārdot pašas vārīto priežu čiekuru sīrupu. „Pirms sešiem gadiem vienkārši gribēju pamēģināt, un sanāca. Pamazām par to sāka interesēties kaimiņi un draugi. Esmu bailīga, tāpēc visu gribēju sakārtot tā, lai neviens nevar piesieties, ka nedrīkstu pārdot. Bet mans mērķis nav pārdot produktus lielos tirgos vai lielveikalos.”

Iveta stāsta, ka priežu čiekurus esot jālasa maijā un jūnijā: „Šogad pavasaris pienāca ātri, tāpēc nedrīkstēju nokavēt lasīšanas laiku. Man ir ap 200 kilogramiem, glabāju saldētāvā. Ziemā tos vārot, ir pasakaina sajūta – it kā atrastos priežu silā tveicīgā dienā. Čiekurus lasu pie draugiem *Upenieku* mājās, kur ir sastādītas priedes, un arī mežā. Tā kā pašai autovadītājas apliecības nav, vīrs Augusts mani izvadā.”

DAUDZ DOKUMENTU

Iveta ir pašnodarbinātā, viņa stāsta: „Pārtikas un veterinārā dienesta (PVD) atļaujas nav tik viegli nokārtot – jāaizpilda *papīru* kaudzes, jāsaskaņo etiķetes un jābūt būvvaldes atļaujai, lai varētu savās mājās to darīt. Vēl pārsteigums bija tad, kad decembrī pirms Ziemassvētku tirdziņa PVD pateica, ka nevarēšu tirgot, jo produkts jāreģistrē kā uztura bagātinātājs. Nācās visu ātri nokārtot, jo bija jātirgo. Tā kā strādāju Ķikuru bibliotēkā par sētnieci, dokumentus sakārtot palīdzēja bibliotekāre Inese Rubīne.”

PRIEKŠ PAR PIRCĒJIEM

Tagad Iveta eksperimentē, ko vēl no priežu čiekuriem var pagatavot. „Esmu izvārtījusi un sataisījusi tādas kā sūkājāmās konfektes uz kociņa, kuras ir labas elpceļiem, kā arī izvārtījusi priežu pumpuru sīrupu. Šogad atklāju, ka priežu ziedputekšņus var sajaukt ar

medu. Tajā tos ir vieglāk saglabāt, bet jātur ledusskapī, lai nerūgst. Priede man ir ļoti miļš koks, tas izstaro prieku, savukārt egļu cilvēku padara mierīgu, tāpēc domāju, ka Ziemassvētkos mājās vajadzētu nest priedi, nevis egli,” smeļ Iveta.

Viņa stāsta, ka, vārot sīrupu, gājis visādi. „Parasti tas jāvāra apmēram četras stundas. To gatavoju pēc farmācijas profesores Viņas Eniņas receptes: viens kilograms čiekuru, trīs kilogrami cukura un litrs ūdens. Cukura ir daudz, bet tā tam jābūt.”

Sīrupus Iveta galvenokārt pārdod tirdziņos: „Man tā ir kā izklaide un sagādā prieku, un ir svarīgi tikties ar pircējiem. Darīšu, kamēr man patiks. Čiekuri ir katru gadu, un, kamēr būs pieprasījums, būs arī prieks to darīt. Ģimene mani atbalsta – dēls Uldis, kurš dzīvo Vācijā, sūta man telti, kurā tirgoties, bet vīrs izvadā, lai varu salasīt čiekurus.”

Iveta Pļaviņa vāra ne tikai priežu čiekuru, bet arī priežu pumpuru sīrupu un gatavo konfektes.

Laukos visi dara visu – arī sporto

„Turlavniekiem patīk sports, un parasti visi gaida šos sporta svētkus,” tā Turlavas sporta dienā teica sporta darba organizatore Džanita Freija. Svētki notika jau 23. gadu.

Futbolā spēkojas komandas *Super Klas* no Gudeniekiem un *Draiskuļi* no Turlavas.

„Šogad piedalās sešas komandas: trīs no Turlavas, pa vienai no Snēpeles, Gudeniekiem un Skrundas. Sporta spēles Turlavā aizsākās, jo bija jātrenējas lielajām novada sporta spēlēm. Laukos visi dara visu, tāpēc, lai trenētos, tika izveidotas šādas sporta spēles. Sportisti visu dienu pavada diezgan lielā slodzē, jo visi spēlē volejbolu, piedalās smaguma vilkšanā un citās aktivitātēs. Bet tas ir interesanti, jo viņi līdz pēdējam brīdim nezina, kāds būs kopvērtējums,” saka Dž. Freija.

Turlavas komanda *Draiskuļi* piedalījušies visās pagasta sporta spēlēs. Tās dalībnieki stāsta, ka komandas sastāvs tikpat kā nav mainījies un viņiem patīk un padodas visas disciplīnas. Ivans Tovstulaks: „Smaguma vilkšanā parasti esam pirmie. Spēles ir vajadzīgas, kaut vai lai satiktos.” Una

Birzniece: „Man vislabāk patīk lodes grūšana un strītbols, kurā esam jau pirmie. Ar sportu nodarbojos jau sen, spēlēju arī Kuldīgas basketbola klubā *Gertrūde*. Piedalos visās vieglatlētikas sacensībās – pēdējās bija Jelgavā. Sports ir labs veselībai, un tā ir iespēja iepazīties ar cilvēkiem.”

Uz sporta dienu bija ieradušies arī viesi no Skrundas. Maija Grīntāle un Agnis Ābele stāsta, ka vislabāk patīk skriešana un volejbols. Undīne Ābele: „Mēs gribējam pasportot, tāpēc esam šeit. Kā komanda esam saliedēti.”

Alise Bondare, viena no tiesnesēm, stāsta: „Ļoti patīk sports. Labi panākumi man ir *Kuldīgas aļos*. Šodien esmu tiesnese, un šis darbs ir interesants, jo sportisti pat piesola saldējuma kasti, lai es ieliktu labāku vērtējumu, bet es nepadodos.”

Žebeks-Šerbuks, Dainis Kozlovskis, Aigars Ozoliņš, Artis Vējkājs, Valdis Krūmiņš, Ivans Tovstulaks, Kristis Kleinbergs, Una Birzniece, Inta Brantevica.
3. *Smaidas* (23 punkti, Snēpele): Artūrs Jankovskis, Rolands Bružāns, Dāvis Biksons, Elvis Beloborodovs, Mārcis Kārklīšs, Zane Zvirbule, Monta Jankovska.

Komandu kopvērtējums

1. *Skola* (31 punkts, Turlava): Deins Freijs, Gatis Lagzda, Kristis Brantevics, Elans Kairis, Jānis Plostnieks, Kaspars Cīrulis, Vairis Kalniņš, Klāvs Baumanis, Rūdolfs Baiks, Andžela Orlova, Džeina Bondare, Monta Bērica.
2. *Draiskuļi* (29 punkti, Turlava): Juris Veigelts, Dainis

Volejbolā tiekas Gudenieku komanda *Super Klas* un Skrundas komanda *Pēdējā cerība*.

Uzvarētāji

60 m: Monta Bērica (8:75; *Skola*, Turlava), Agnis Ābele (7:46; *Pēdējā cerība*, Skrunda).

Lodes grūšana (sievietēm 4 kg, vīriešiem 7 kg): Una Birzniece (9 m; *Draiskuļi*, Turlava), Oskars Danenbergs (10,06 m; *Meldri*, Turlava).

Basketbola soda metieni: U. Birzniece, Kristis Kleinbergs (*Draiskuļi*).

Šautriņu mešana mērķi: Zane Zvirbule (*Smaidas*, Snēpele), Gatis Lagzda (*Skola*).

Spēka divcīņa sievietēm: Inga Robežniece (*Draiskuļi*).

Spēka trīscīņa vīriešiem: Dainis Kozlovskis (*Draiskuļi*).

Lāsmas Reimanes teksts un foto

Lappuse tapusi ar Kuldīgas novada pašvaldības līdzfinansējumu.

Amerika: 3400 jūdžu austrumu krastā

Bez plāna un viesnīcu rezervācijas kabatā maijā kuldīdzniece Inga Heidemane kopā ar bērniņas dienu draudzeni iekāpusi lidmašīnā, lai pēc 11 stundām vaigā skatītu Ameriku. Ceļojuma virzienu un tempu nosakot pašām, divās nedēļās šķērsoti astoņi štati, nobraukti 5000 kilometru un iepazīti amerikāņi.

PRETĪ NEZINĀMAJAM

Tieši pirms gada kādā sarunā draudzene (viņas vārds lai paliek neminēts) teikusi, ka šopavas dosies tur uz izlaidumu brāļa meitai, bijušajai kuldīdzniecei Annijai Āboliņai, un Inga sacījusi: varot braukt līdz. Decembrī pēc dienu ilgas apdomāšanās lēmums apstiprināts, un Inga bijusi gatava pirmoreiz doties pāri okeānam pretī nezināmajam.

Iekāpjot lidmašīnā, abām bijis skaidrs tikai tas, ka jālido uz Čikāgu, kur dzīvo kopīgā draudzene, bijuši kuldīdzniece Linda Zēpere, un pēc nedēļas jābūt Kempbelsvilas universitātes izlaidumā.

ČIKĀGAS APBURTAS

„Ielidojot Čikāgā, pēc divu stundu nesteidzīgas pārbaudes un gaidīšanas munitas kontrolē bijām ceļojuma sākumpunktā. Tā ir trešā lielākā ASV pilsēta pēc iedzīvotāju skaita, tā atrodas Mičiganas ezera krastā Ilinoisas štatā. Linda mūs jau gaidīja. Par spūti nelielam nogurumam uzreiz devāmies ķert pirmos iespaidus. Čikāgas apburtas, neskaitāmo debesskrāpju pakājē izstāģājam Mičiganas avēniju, kur ar varenību un greznumu pārsteidza viens no daudzajiem ASV prezidenta Donaldā Trampa namiem, kā arī 1925. gadā celtais tornis, kurā atrodas slavenā laikraksta *Chicago Tribune* redakcija un sienā iemūrēti akmeņi no dažādām celtnēm visā pasaulē, arī no Rīgas Pulvertornā. Klīdām pa milzīgās metropoles centru, narcises un tulpes tāpat kā mājās skaisti ziedēja dobes zem tikko saplaukušajiem kokiem. Piedzīvojumiem pilno dienu beidzām iecienītajā Džona Henkoka centrā. Tur no stiklotā 96. stāva pavērsas pasākains, neaizmirstams

skats uz naksnīgo Čikāgu. Negaisa laikā gan tur nebija omulīgi, jo likās, ka tornis nedaudz kustas,” stāsta Inga.

KĀ 60. GADU KINOFILMĀ

Zinot, ka Čikāgā uzturēsies ilgāk, otrajā dienā draudzenes iejutušās jaunajā vidē un atpūtušās pēc ilgā lidojuma, taču trešajā dienā ar jaunu sparu devušās iepazīt pilsētu.

„Dzīvojām 50 minūšu braucienā no centra. Interesanti, ka Amerikā attālumu mēra minūtēs, nevis kilometros (jūdžēs). Lai tiktu uz centru, jābrauc ar vilcieni, taču stacija atradās labu gabalu no mājām. Izdomājām aizbraukt ar autobusu, bet izrādījās, ka tur tādu nav. Tur katru mazāko apdzīvoto vietu ar citu nesavieno sabiedriskais transports – visi brauc ar savu auto,” skaidro Inga.

Inga gaidījusi, ka dzelzceļa stacija būs moderna, taču – tieši pretēji – visām piemītusi sava romantika: tās bijušas kā vecās 60. gadu kinofilmās. „Arī citur izskatījās, ka amerikāņi necenšas visu nomainīt pēc jaunākās modes, bet atstāj to, kas vēl labi kalpo. Interesanti, ka vilciena biļete jāuzkrāj āķīša pie krēsla, lai konduktors var redzēt. Mēs, to nezinoši, jau bijām paspējušas ielikt dzīļi makā.

Tā kā Čikāga ir debesskrāpju pilsēta, vispirms bija jāapmeklē populārais Vilisa tornis. Visa diena velfta pilsētai, turējāmies pie dažiem vēlamajiem apskates objektiem. Viens no tiem ir parks *Millenium* ar ļoti skaistu skatu – skulptūrām, strūklakām, iespaidīgu brīvdabas estrādi. Vēlāk pastaiga nejausi aizveda līdz vecpilsētai. Tas nozīmēja, ka bijām nogājušas neskaitāmus kilometrus. Vecpilsēta bija mīlīga un ar šarmu,

ar mazām, šaurām mājiņām.”

SKRIEN MIČIGANAS EZERA KRASTĀ

Vēl Latvijā Inga internetā sameklējusi ziņas par skrējieniem Čikāgas apkaimē šajā nedēļas nogalē, un to nav bijis maz. „Izvēlējos *Cinco de Miler* – piecu jūdžu (8 km) skrējieni Mičiganas ezera krastā. Uzrunāja iepriekšējā gada medaļa – meksikāņu cepure, jo tamlīdzīgas manā kolekcijā vēl nebija. Šogad bija medaļa ar kaktusu – arī gana laba. Meksikāņu nedēļas svētkos skrējienā bija ap 3000 dalībnieku. Starts 8.30, bet saule jau bija iesildījusi gaisu līdz +27 grādiem. Gaidīju, ka trase būs rūpīgi iezīmēta, lai cilvēki netaisnīgi, bet piedzīvoju pilnīgi pretējo. Pirmie metri bija norobežoti, bet pēc 100 m skrējienā ievada parka celiņos, kur pa vidu sportistiem bezrūpīgi pastaigājās cilvēki ar suņiem, skraidēja cilvēki rīta rosmē, bērniem pat apjuk. Bet sacensību dalībnieki pilnīgā mierā turpināja skriet. Sajūta – vietas pietiks visiem. Rīts bija karsts, un neklājās viegli, bet, saņemot rezultātus, ieraudzīju, ka savā grupā esmu 5. vietā.”

BALLĪTE ASTONĒSMITAJOS

„Pēc skrējiena devāmies netālu apciemot Lindas draugas amerikāņus. Viņi tāpat kā visi vietējie bija ļoti viesmīlīgi, laipni un izpalīdzīgi. Divās nedēļās nesastapām nevienu nīgru cilvēku. Sarunās secinājām: tā kā amerikāņiem pašiem ir viss – kalni, tukšnesis, saule un kultūras mantojums –, viņi ārpus valsts daudz neceļo, daudzi pat nezina Eiropu. Teicām, ka esam no Eiropas, nevis Latvijas. Eiropa bieži vien asociējas ar Skandināviju, un to viņi zināja vairāk,”

secina Inga.

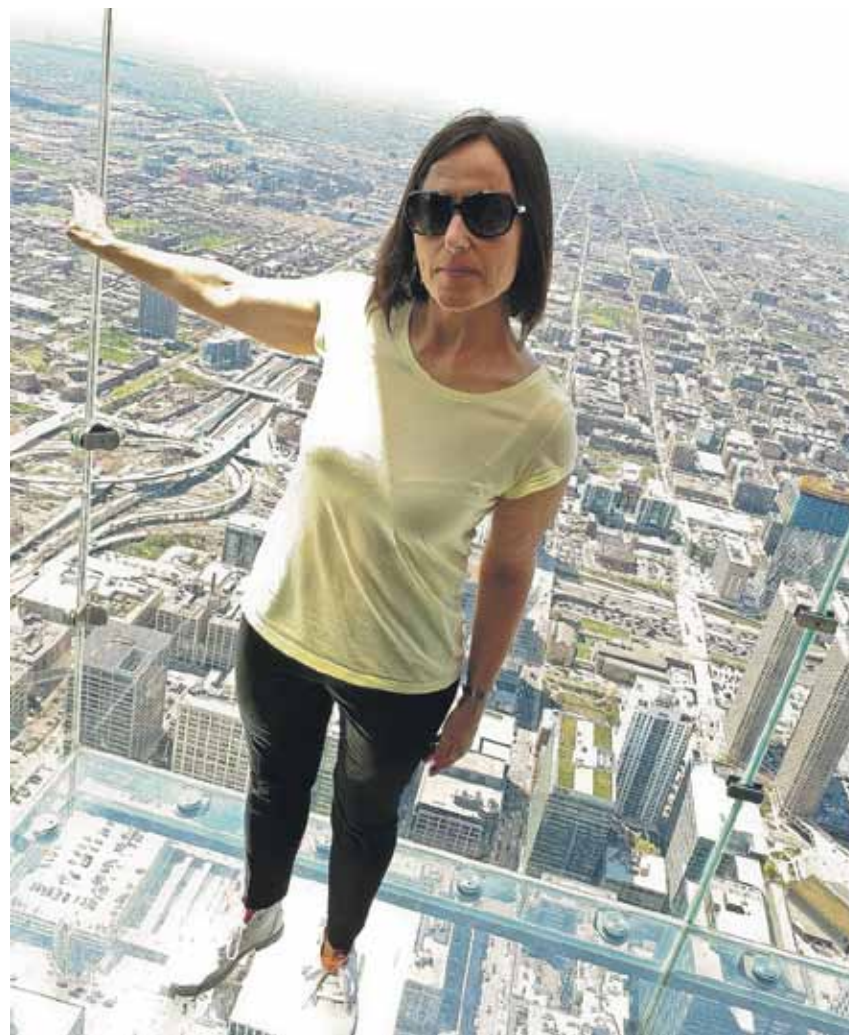
Vakarā draudzenes aizgājušas uz dzeza klubu, kas pārsteidzis ar vienkāršību un brīvo atmosfēru. „Kluba zāles atgādināja kultūras namus, atmosfēra kā mājas ballītē: ikviens, kurš ienāk, tiek uzrunāts kā sena paziņa, visi kopā iedzer alu, padzied līdzī, padejo. Īpaši ievērojām, kā gērbušies mūziķi – gluži tāpat kā Latvijā gērbās astoņdesmitajos. To redzējām daudzviet – vidusmēra amerikāņi nūdien nedzenas pēc jaunākās modes.”

LEPNI BRAUC NEMAKSĀJOT

Vakarā bijis laiks ceļojumu nopietnāk saplānot. „Zinājām, ka tieši pēc nedēļas jābūt izlaidumā, un laiku līdz tam varējām plānot. Noteikti gribējām pāris dienu padzīvot pie okeāna. Bet laika apstākļi Atlantijas okeāna krastā ir ļoti mainīgi, tāpēc iecerī mainījām – dosimies uz Karlostonu Dienvidkarolīnā.

Latvijā bijām rezervējušas nomas auto un nākamajā dienā braucām tam pakāļ. Mūs brīdināja, ka visās autonomās menedžeri cenšas notirgot dārgāku mašīnu neatkarīgi no tā, kāda rezervēta. Tā arī bija – menedžeris centās pārdot visu iespējamo, sacīja, ka mūsu pasūtītā ir paveca, ar lielu nobraukumu utt. Kad turējāmies pretī un tomēr tikām pie savējās, izrādījās, ka *ļoti vecā* mašīna ražota pirms septiņiem mēnešiem. Tā kā Amerikā ir maksas ceļi, klāt paņēmām maksas ceļu uzskaites aparātu, lai katru reizi nav jāstājas malā un jāmet aparātā monētas. Iekāpām un pa automaģistrāli ar sešām joslām lepmi braucām mājās.

Nākamajā dienā devāmies ceļā, līdz kādā vietā maksas ceļa barjera necēlās augšā. Pēkšņi izlēca sievietē un rādīja mums kaut

Tūristi internetā dalās ar fotogrāfijām, kas uzņemtas slavenajā Vilisa tornī, jo tā augšgalā ir sienā iebūvētas stikla kastes – iekāpjot tajās, zem kājām pavērsas elpu aizraujošs skats. „Es arī gaidīju, lai nofotografētos, bet, kad pienāca mana kārta, neizsakāmu bailu pārņēma, uz platformas kāpu stīvām kājām,” atzīst Inga.

ko priekšējā stiklā. Bijām laipnas un sacījām, ka mums ir reģistrators, ka nesaprotam, ko viņa vēl grib. Izrādījās, ka logā ielīmētā kasīte jāaktivizē – jāatver vāciņš, bet autonomā par to mūs nebrīdināja. Bijām nobraukušas vairākus maksas posmus nemaksājot, un par to pienākas diezgan liels sods. Sazinājāmies ar mūsu glābēju Lindu,

kura palīdzēja to atrisināt.

Tagad zinām: ja kas tāds atgadās, nedēļas laikā var labprātīgi visu samaksāt bez soda naudas. Pēc tam mums arī atsūtīja rēķinu, un mēs to samaksājām. Par maksas ceļiem visā braucienā iztērējām tikai 40 dolārus.”

(Turpmāk vēl.)

Viena no neparastākajām un apmeklētākajām skulptūrām Čikāgas parkā Millenium ir Cloud Gate jeb ola.

Antra Grinberga Ingas Heidemanes arhīva foto

Ingai izdevies otrpus Atlantijas okeānam godam pārstāvēt Kuldīgas sporta klubu *Katrina*, jo meksikāņu skrējienā *Cinco de Miler* savā grupā viņa ieguvisi 5. vietu.

Skats no Vilisa tornā, kas līdz 1998. gadam bija augstākā ēka pasaulē (442 m).

Visas dzelzceļa stacijas ir vienādas – antīkas laternas, mazi peroni un gadu desmitiem nokalpojuši vilcieni, kas pie tiem pierīti.

Uzreiz pēc ierašanās Čikāgā Inga ar draudzeni devās naksnīgā pastaigā pa Mičiganas avēniju.

Klasiska iela Čikāgā, ko kuras pavērsas skats uz vienu no neskaitāmajiem debesskrāpjiem.

Laikraksta *Chicago Tribune* redakcijas ēkā iemūrētais Rīgas Pulvertornā akmens.

„Apciemojot amerikāņus mājās, pārsteidza, ka viss ir tāpat kā pie mums, tikai daudz lielāks – plašas virtuves, augsti galdi, ļoti lielas plītiņas, pat mazās karotiņas ir lielākas,” Inga novērojusi. „Reiz apsēdos uz krēsla, un kājas man šūpojās – līdz zemei nesniedzās.”

Muzejs un arheoloģija. ENERĢIJA RODAS KUSTĪBĀ

„Profesija vienlaikus ir sirdslieta. Es tiešām uz darbu eju ar prieku,” saka Kuldīgas novada muzeja krājuma un pētniecības nodaļas vadītāja, arheoloģe **INNA ROZENTĀLE**.

Te viņa sāka strādāt oktobrī, un Kurzeme viņu sagaidīja atplestām rokām, sagādājot unikālu atradumu – ar arābu sudraba monētu depoziņu Skrundas pusē.

UZREIZ – PĒRLES!

„Jau pirmajā darba mēnesī tika atrasts monētu depoziņš. Līdztekus bija vēl viena pērle – kundze, kura tagad dzīvo Rīgā, piezvanīja, ka viņai ir tēva atmiņu klade par dzimtu un viņa dzīvi. Aizbraucām ciemos, viņa ļāva visu nokopēt, iedeva fotogrāfijas. Tās ir atmiņas par Kuldīgu un novadu, par izsūtījumu. Viss uzrakstīts brīnišķīgā valodā – gandrīz vai daiļliteratūra!”

Man interesē dažādas jomas. Tā ir viena no mazpilsētas muzeja īpatnībām. Vakar no rīta vadīju nodarbību bērniem par tautas tērpiem. Pēc tam bija jāgatavo izstāde par Dziesmu svētkiem. Pēc tam runājām par sakrālās mākslas restaurācijas projektu – skatāmies, kādi krājuma priekšmeti būtu jāatjauno prioritāri. Tikš restaurēti Lapsu senkapos atrastie. Valsts kultūrkapitāla fonds tam iedevis finansējumu.”

SVARĪGĀKAIS LĒMUMS

„Kopš bērniņas sapņoju dzīvot laukos, lai gan lielāko daļu laika pavadīju Rīgā. Vienmēr bijusi vēlme just zemi zem kājām. Tiklīdz radās iespēja, ar ģimeni pārcēlamies uz Kuldīgas novadu. Tā bija apzināta izvēle, jo neviens no seniekiem te nav dzīvojis. Nopirkām pamestu īpašumu un to nenožēlojam. Mēģinām Latvijā sakopt vienu pamestu vietu.

No četrus gadu vecuma esmu gājusi visdažādākajos pulciņos – zīmēju, gleznoju līdz pat skolas beigām, bet viens no svarīgākajiem lēmumiem bija pieteikšanās arheoloģijas pulciņā Rīgas pilī, kur atradās Skolēnu nams. Tas noteica turpmāko.

No desmit gadu vecuma katru vasaru trīs nedēļas pavadījām izrakumos, dzīvojām teltīs, paši uz ugunsкура gatavojām ēdienus. Tā ne tikai guvām ieskatu izrakumos, bet iemācījāmies dzīvot bez vecākiem, tikt galā

ar sadzīvi. Ļoti noderīgi! To es novēlētu arī saviem bērniem. Ziemās gāju uz pulciņu, vasarās braucu uz nometnēm, pēc tam piedalījos profesionālajos izrakumos.

Pēc ģimnāzijas studēju Latvijas Universitātes Vēstures un filozofijas fakultātē. Jau 1. kursā sāku strādāt Latvijas Vēstures institūta arheoloģisko materiālu krātuvē, bet pēc diploma iegūšanas – arheoloģijas nodaļā.

Mācības universitātē man patika, jo patīk uzzināt ko jaunu, otrkārt – mani interesē arī vēsture kopumā, kultūra, māksla. Patīk sevi pilnveidot dažādos virzienos. Vēsturiskie daudz ieguvu, jo tur iemāca vērtēt informāciju, domāt kritiski. Tas noder jebkuram.”

VĪRĒŠU JOSTAS

„Bakalaura un maģistra darbu rakstīju par arheoloģiju – par apģērbu Latvijas teritorijā vēlajā dzelzs laikmetā. Pēc tam tematū sašaurināju, lai var iet dziļumā, un rakstīju par

„Tendence ir mēģināt mazāk rakt, jo arheologs savu ziņu avotu faktiski izposta. Tāpēc izrakumos būtisks ir konteksts – kā priekšmets atrasts.”

vīriešu jostām vēlajā dzelzs laikmetā, par jostu kā kompleksu objektu: par tipoloģiju, nozīmi.

Lai arheologs var atradumu datēt, tiek pētīta priekšmetu tipoloģija, veidotas tabulas, lai noteiktu dažādu periodu atšķirības. Ja nebūtu šādu pētījumu, kas kādam varbūt šķiet garlaicīgi, mēs nespētu rekonstruēt konkrēta perioda vēstures ainu. Datēšana ir viens virziens, bet man interesēja jostas nozīme, valkāšanas ieradumi. Pēc jostu fragmentiem apbedījumos var pateikt, kā tā valkāta, kas pie tās stiprināts, jo kabatu tad nebija – priekšmetus stiprināja pie jostas. Interesē viss apģērba kontekstā, jo tas bija sabiedrības spogulis – par valkātāju sniedza ļoti daudz ziņu.

Popularizējot Latvijas senāko vēsturi Mežotnes pilskalna svētkos Bauskas novadā.

„Man būtiska ir pašas attīstība, bet arī tas, lai no manis būtu atdeve sabiedrībai,” saka Kuldīgas novada muzeja vadītāja Inna Rozentāle.

Doktora disertācija iet dziļumā un plašumā, bet tagad iestājusies pauze, jo svarīgāks ir darbs muzejā. Tā ir mana izvēle.”

MUMS DAUDZ ATRADUMU

„Mana specializācija ir materiālā un garīgā kultūra vēlajā dzelzs laikmetā. Tas ir 9.–12. gadsimts – pēdējais posms pirms krusnēšu iebrukuma. Laiks, ko var pētīt, balstoties materiālajā kultūrā, jo rakstīto avotu ir ļoti maz. Savukārt arheoloģiskā materiāla mums tiešām daudz.

Pirms 20 gadiem Rietumlatvijā arheoloģisko atradumu bija mazāk. Daugavas HES appludināmajās vietās tika veikti tā sauktie glābšanas izrakumi. Tas pats tagad notiek dzelzceļa *Via Baltica* iecerētās būvniecības teritorijā – tur koncentrēti visi Latvijas arheologu spēki. Vēlāk pietiekami daudz izrakumu bijis arī Rietumlatvijā. Kad rakstīju savus darbus, pētīju visu Latvijas teritoriju, bet izmantoju, protams, vairāk pētīto reģionu atradumus. Mēs varam lepoties ar bagātu arheoloģisko materiālu, saglabājušies daudzi tekstiliju fragmenti – citur to ir mazāk. Tas saistīts gan ar augsnes ķīmisko sastāvu, gan citiem faktoriem.”

„KUR NO MANIS LIELĀKS LABUMS”

„Kuldīgas muzejā ir ļoti bagāts krājums, kas sniedz priekšstatu par dažādiem vēstures posmiem. Tagad to iepazīstu kontekstā ar aktuālajiem darbiem. Nesen veidojām izstādi *Kuldīga un novads 100 gados*. Man bija interesanti, jo par Kuldīgas meklēju aizvien jaunu informāciju. Kopā ar vienu kolekcionāru gatavojām izstādi par Dziesmu svētkiem, jo tas ir viens no valsts simboliem. No muzeja pievienosim ziņas tieši par kuldīdzniekiem.

Kad muzejā pieteicos, nezināju, kurā jomā strādāšu. Man ir pieredze visās: saglabāšanā, pētniecībā un popularizēšanā, pat festivālu rīkošanā. Ārpus darba laika centos popularizēt savu sirdslietu – Latvijas senāko vēsturi, festivālos un Pilsētas svētkos rādot senos amatus, stāstot, kā cilvēki dzīvojuši, rādot, cik mūsu vēsture un kultūra ir bagāta un cik svarīgi mantojumu saglabāt nākamajām paaudzēm.

**Iveta Grīniņa
Innas Rozentāles arhīva
un Andras Ālites foto**

SVARĪGA INFORMĀCIJA, NE LIETA

Parasti cilvēki prasa – kādas mantas izrakumos atrastas. Vai arī zelts? Man būtiskākais nav priekšmets, bet ziņas par kādu posmu Latvijas vēsturē.

Mēs vēl nezinām ļoti daudz. Kopš cilvēku ienākšanas te dzīvojuši ļoti dažādi ļaudis. Kaut vai par tiem pašiem vikingiem pie Kuldīgas pavisam nesen neko nezinājām – bija savrupi atradumi. Tagad atklātie senkapi apliecina – viņi te dzīvojuši.

Tehnoloģijas attīstās. Ir noteikts: ja kāda senovietā netiek izpētīta, piemēram, būvējot arheologiem neskarta jāatstāj daļa, ko nākamās paaudzes ar jaunajām tehnoloģijām varēs izpētīt. Arī daļa tik populārās Āraišu ezerpils atstāta nākamajām paaudzēm. Tagad arheologi cenšas lietot destruktīvās pētniecības metodes, kas senovietu neizpota: tie ir skeneri, magnētiskās rezonanses iekārtas, areāla arheoloģija, kuru pārstāv Juris Urtāns. Viņš no gaisa vietu fotogrāfē dažādā apgaismojumā un skatās, vai iezīmējas senu celtnu paliekas. Tendence ir mēģināt mazāk rakt, jo arheologs savu ziņu avotu faktiski izposta. Tāpēc izrakumos būtisks ir konteksts – kā priekšmets atrasts. Arheologs rūpīgi visu apraksta, fotogrāfē, zīmē, uzmrē un citādi dokumentē. Priekšmeti nonāk muzejā, tam viena funkcija ir saglabāt un pētīt, tikai tad popularizēt un rādīt publikai.”

Daži fakti par Innas darbību

- Pieredze profesijā – 14 gadu (kultūrvēsturiskā mantojuma saglabāšana, izpēte un popularizēšana, īpašu uzmanību veltot arheoloģijai).
- Kopš 2005. gada – septiņas zinātniskas un aptuveni 25 populārzinātniskas publikācijas.
- Dalība arheologu ekspedīcijās – 17 gadus.
- 2011. gadā ieguvis tiesības patstāvīgi vadīt izrakumus un to uzraudzību.

Man būtiska ir pašas attīstība, bet arī tas, lai no manis būtu atdeve sabiedrībai. Sapratu, ka te no manis sabiedrībai būs vislielākais labums. Tāpēc nepārdzīvoju, ka nav iespējas darboties klasiskajā arheoloģijā, jo te varu savu enerģiju izlikt ar pilnu atdevi.”

SABIEDRĪBA JĀIZGLĪTO

„Jau no 1. kursa līdztekus mācībām strādāju pētniecībā, bet pietrūka saiknes ar sabiedrību. Mēģināju ar dažādiem projektiem un aktivitātēm to uzrunāt, popularizējot senāko vēsturi un arheoloģisko pieminekļu aizsardzību. Tostarp 2007. gadā rīkoju preses konferenci, kurā arheologi un dažādu jomu pārstāvji par to izteicās. Zāle bija pilna.

Ir pieņemti jauni likumu grozījumi. Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcija strādā, lai kaut kā kontrolētu *melno racēju* darbību un pieminekļu izpostīšanu. Viens no spilgtiem piemēriem nezināšanai – vēl pirms 2007. gada vienu pilskalnu vienkārsi nopostīja ar buldozeru, jo cilvēki saklausījis tradicionālo teiku, ka tur noslēpts zelta pods.

Sabiedrības izglītošana ir ilgu gadu jautājums. Tai šis vērtības jāapziņās – ar aizieģumiem vien līdzēts nebūs. Esmu strādājusi

„Daudzi vairs nestāda ozolus, jo tie aug ilgi un nav cerību redzēt tos lielus. Man tā nešķiet pareiza stratēģija. Mēs nedzīvojam tikai šim laikam – jādodomā, kas paliek nākotnei.”

ar skolēniem, vēstures skolotājiem rādījusi, kā izpratni veicināt. Svarīgi, vai viņi vēlas par to runāt. Pirmais solis ir bērni, pēc tam raksti avīzēs un žurnālos, televīzijā.”

DZĪVO AR PILNU JAUDU

„Dzīve laukos ir tieši tik jauka, cik bija iedomājusies. Man patīk tikties ar cilvēkiem, bet vakarā ļoti svarīgi atgriezties miera ostā, vienai iziet ārā. Es izbraucu no Kuldīgas un satieku nevis pretimnācēju tūkstošus kā Rīgā, bet... aizskrien zaķis, stīmas, lido dzērves. Mums ir kārtīga lauku viensēta – pēc darba stādu un laistu. Man ir divi dēli – četrgadīgais Pēteris un divgadīgais Oskars iet dārziņā, un no rīta viņi dodamies uz pilsetu. Esmu precējusies, bet par savu otro pusīti šoreiz nestāstīšu.

Kāda sieviete nesen jautāja: „Vai tu neuzņemies par daudz?” Bet man apkārt vienmēr bijuši cilvēki, kuri enerģiski darbojas jomās, kas viņus interesē. Man arī tā ir – enerģija rodas kustībā. Tā man teica 82 gadus vecs kungs, kurš vēl aizvien daudz dara un paspēj. Ja strādāju, tad ar pilnu atdevi; ja atpūšos un esmu ar ģimeni – arī tad ar pilnu jaudu. Dzīve ir viena, un tā jāizdzīvo.”

**Iveta Grīniņa
Innas Rozentāles arhīva
un Andras Ālites foto**

SARUNA AR JUBILĀRU

Jūlijs – svētkiem bagāts mēnesis

Kuldīdznieks JĀNIS GRINVALDS 12. jūlija svinēs 33. dzimšanas dienu, viņa moto – izmēģināt visu, ko dzīve piedāvā.

Grinvaldu saimei jūlijs ir svētkiem bagāts – svinības ir gan tuvākiem un tālākiem radiem, gan draugiem. „Visticamāk, kopā sanākšana būs Pilsētas svētku laikā vecāku mājās Padurē, jo tad ieradīsies arī radi no Anglijas,” saka jubilārs.

Viņam vēl spilgtā atmiņā ir pagājušā gada 11. jūlijs, diena pirms dzimšanas dienas, kad nopircis māju Putnudzā. „Paveikts ir daudz: ierīkots žogs, vārti, apstrādāta zeme, iekārtota siltumnīca, mājā veikts kosmētiskais remonts, ierīkota apkure. Taču joprojām darba vēl daudz,” secina gaviļnieks.

Lielākajai daļai Jānis zināms kā autobraucējs. Viņš šoziem ar standarta *Golf II* startēja četrās ziemas sprinta sacensībās Ugālē. „Bija ražīga sezona: četras sacensības izcīnīju četrus kausus. *2WD open* klasē vienreiz uzvarēju, vienreiz

biju otrais, bet divreiz – trešais,” stāsta J. Grinvalds. Savukārt maija jubilārs piedalījies sacensībās *Zel-ta mopēds*, kas notika Apē un bija arī *45.Vaidavas kausis*. „Ar startu esmu apmierināts, jo pēc rezultātiem biju vidusdaļā – 13.,” stāsta Jānis. „Sacensībās braucu ar mopēdu *Rīga 13*, kas gan pārbūvēts līdz nepazīšanai.”

Šovasar jubilārs ar krosa *Golf II* startē arī autokrosa sacensībās. „Esmu pakāpies solīti atpakaļ – braucu amatieru sacensībās, jo Latvijas čempionātā ir lielas izmaksas un arī sacensības bija tālu no Kuldīgas. Piedalos seriālā *Kurzeme-Zemaitija*. Pirmajā posmā Priekulē pēc diviem *lidojosiem* apliem biju spiests izstāties tehnikas defekta dēļ. Otrais posms 23. jūnijā notika Akmenē – lai arī bija sīki defekti, finālā cīņijos par trešo vietu, bet sacensības beidza kā ceturtais. Nākamais posms būs 28. jūlijā Plūņģē.” Uz sacensībām līdzi dodas gan dzīvesbiedre Iveta, gan divus gadus vecais dēls Mārcis. „Ja citi bērni skraida, tad Mār-

Pēc sacensībām Jānis Grinvalds kopā ar vislielāko atbalstītāju – dēlu Mārci.

cis notiekošo pacietīgi noskatās līdz galam,” saka jubilārs.

Ikdienā Jānis strādā instrumentu nomā *Ramirent*, ir nomas punkta vadītājs. „Šobrīd norit būvniecības sezona, darba daudz, sākot no *papīriem* līdz tehniskām lietām. Tuvojās Pilsētas svētki, plānos ir atvaļinājums, lai varētu palīdzēt to organizēšanā (Jāņa tēti ir kultūras centra izpilddirektors Andris Grinvalds – aut.).

Inta Jansone, Jāņa Grinvalda arhīva foto

STĀRĶA VĒSTIS

Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļā no 27. jūnija līdz 4. jūlijam piedziņas septiņas meitenītes un deviņi puikas.

Vienai meitenei no četriem puikām vecāki vārdu vēl domā, pārējiem bērniem doti šādi vārdi: Keita, Aurora, Emīlija, Lība, Grēta, Elizabete, Ričards, Matīss, Marks, Valters, Olivērs.

PIEMINOT

Celties, iet un darīt līdz pēdējam

PATSTĀVĪGA NO MAZOTNES

„Izturība, enerģija, atbildība un vienlaikus māka preecāties jebkuros apstākļos,” aizgājēju raksturo Kuldīgas novada muzeja speciāliste Ingrida Pole, ar kuru kopā strādāts, organizējot represēto tikšanās. „Vēl pirms 14. jūnija Cecīlija dzīvespriecīgi mudināja atnākt uz piemiņas pasākumu, jo cik tad to Sibīrijas bērnu palicis.”

Cecīlijai jau no mazotnes bija jābūt patstāvīgai. Meitenei bija tikai pieci gadiņi, kad 1941. gada 14. jūnijā kopā ar vecākiem, brāli Antonu un māsu Martu no Gudnieku pagasta lauku mājām sākās nežēlīgais Sibīrijas ceļš. Tur viņi pazaudēja māti un tēvu, pēc vairākiem gadiem bērni varēja atgriezties. „Atceros, ka viņa stāstīja, kā pāršuvusi drēbes, lai kaut nēka kapeiciņu nopelnītu un varētu izmācīties par medmāsu. Tā bija milzīga uzņēmība, un ar šo rakstura īpašību viņa pavadīja visu dzīvi, būdama droša par sevi.”

STINGRA UN TAISNĪGA

C. Kinda bija viena no Latvijas Represēto apvienības Kuldīgas nodaļas iniciatorēm: atrada deportēto sarakstus, apvienoja (1993. gadā) vairāk nekā 200 represiju pārcietušo visā novadā, uzmundrināja un

uzturēja viņos dzīvesprieku un vienotības garu. Biedrību vadīja no pirmsākumiem līdz sava mūža pēdējai dienai. Arī līdz Latvijas neatkarības atjaunošanai C. Kinda strādāja vadošos amatos, tostarp bērnudārzā *Rūķītīs*. Bijušie darbabiēdi atceras, ka vadītāja bijusi stingra un taisnīga.

PALĪDZĒJA CIETĪM

Kopā ar vīru Imantu izaudzināti divi dēli – Raimonds un Guntis. Arī ģimenē piedzīvotas grūtības – viens no dēliem pāragri miris. Nu jau gadus piecus mūžībā aizsaukts dzīvesbiedrs. Gan jau kaut ko no vecmāmiņas pārmantojuši būs četri mazbērni un mazmāzdeļiņš. „Kā jau īsta kurzemniece viņa bija lepna un spītīga, bet ar siltu smaidu un atvērto sirdi,” saka mazmeita Kristīne Kinda. „Vecmamma vienmēr ļoti rūpējās par citiem, tādēļ vienmēr bija draugu un kolēģu ieskauda. Neskatoties uz aizņemību sabiedrības labā, vecmamma vienmēr ģimenei atrada laiku un enerģiju. Atceros, kāds jauks Ziemassvētku vecītis viņa bija mazbērniem.”

RUNĀJA TIEŠU VALODU

Kuldīdzniece Rīta Kalve no Sibīrijas atgriezusies vienā ešelēnā ar C. Kindu. Sadraudzējās tikai represēto biedrībā. Rītas kundze gan piebilst, ka draugu Lijai (tā viņu sauca tuvākie) bijis daudz. Abas saistījusi dārzkopība. Kad nomiris Lijas vīrs, Cecīlija turpinājusi dārzu kopt tikpat rūpīgi kā iepriekš, kaut vienai tas nav bijis viegli. Citiem palīdzību kaut-

rējusies lūgt, draugi paši nākuši talkā. Lai gan biedrības vadītāja bijusi patstāvīga, ar saviem uzskatiem vienmēr tieši pateikusi savas domas, sastrīdēties nav sanācis, jo viņa nekad nav uzspiedusi savu gribu. Pateicoties Lijas enerģijai, ir daudz izdarīts: ierīkots piemineklis Pētera ielā, regulāri braukts uz represēto salidojumiem Ikšķilē un ekskursijās pa Latviju, rīkoti piemiņas brīži, kopīgas jubilejas u.c.

„VISS BŪS LABI”

Minētās īpašības par galvenajām nosauc arī Skaidrīte un Uldis Jumiķi, ar kuriem satuvies represēto biedrībā. Pēdējā laikā Lijai veselība ļoti pasliktinājusies, bet to viņa centusies neizrādīt. Vēl nesen, maijā, nosvinēta viņas veidotās biedrības 25. jubileja. „Dzīvoja ar domu celties, iet un darīt. Sabiedriskais cilvēks, kompānijas dvēsele. Pašai bija grūti, citam lūgt nespēja palīdzību, toties otram atdeva pēdējo. Viņas vadmotīvs bija nedomāt par pagātni, bet skatīties nākotnē.”

Pirms desmit gadiem intervētā kā aizgājēju izvadītāja, Cecīlija Kinda *Kurzemniekam* atzina: „Bērēs ir ļoti smagi līdz brīdim, kad zārks tiek ielaists zemē. Un tad pārņem vieglums. Kas zin’, kas ar to dvēselīti notiek? (..) Kādreiz man patika iet pie kāršu liečņiem, bet tagad bail, ka nepasaka, ka drīz miršu. Kaut gan no nāves man nav bail. Baidīties nevajag, bet sagatavot sevi gan – jānes sevī ticība, ka galu galā viss būs labi.”

**Daina Tafelberga
Andras Ālites arhīva foto**

KRĀSNS UN KAMĪNS RADA MĀJĪGUMU

Vasara ir īstais laiks, kad savest kārtībā krāsnis un dūmeņus, kā arī laiks, kad var celt vai atjaunot. Padomus par krāsns materiālu izvēli un lietošanu dod Kuldīgas brīvprātīgo ugunsdzēsēju biedrības priekšsēdis Edmunds Zutis, bet par atjaunotajām krāsnīm īpašumos *Goldberg* un *Katrīnas apartamenti* stāsta to īpašniece Dace Gaile.

Drošība pirmajā vietā

„Ir jādodomā par savu un citu drošību,” pārliecināts ir Kuldīgas brīvprātīgo ugunsdzēsēju biedrības (BUB) priekšsēdis Edmunds Zutis.

JĀPIEVĒRŠ UZMANĪBA BOJĀJUMIEM

E.Zutis skaidro: „Svarīgi ir pievadkanāli, kas iet no sildmūra vai plīts dūmkanālā. Tas ir biežākais iemesls, kāpēc notiek nelaimes. Tas ir pirmais, kas var aizdegties. Ļaunumu nodara arī netīrīta krāsns. Skurstenis jeb dūmvads ir vieta, pa kuru ugunij jānāk laukā, un, ja tur kaut kas nav kārtībā, var notikt nelaime. Ir cilvēki, kas nepievērš tam uzmanību. Galvenais, lai krāsnij nebūtu bojājumu. Protams, jāievēro drošība, ap krāsni nenovietojot neko degošu.” BUB priekšsēdis uzsver, ka svarīgi ir

konstatēt pirmos radušos bojājumus un tos laicīgi likvidēt. „Ja novērš sākumā, pēc laika jau var nākties nojaukt pusi no krāsns un veikt pamatīgus remontdarbus.”

SVARĪGI NEPĀRKURINĀT

„Podiņu krāsnis nedrīkst pārkurināt. Pie mums ir tā: kā auksts, tā uzreiz kurinām un bieži vien pārkurinām, sevišķi podiņu krāsnis un plīts pavardus. Ķieģelis tik ātri neuzsilst, bet siltumu atdod lēnāk. Iesaku podiņu krāsnis ziemas laikā kurināt divas reizes. Galvenais ir savlaicīgi novērst radušos bojājumus, tāpēc svarīgi, lai skur-

steņslauķis varētu redzēt ne tikai skursteni, bet arī krāsni. Krāsnīm un dūmeņiem jābūt kārtīgi un savlaicīgi iztīrītiem, tad ir droši, bet bieži vien cilvēki par to atceras tikai rudenī.”

NO ATBILSTOŠA MATERIĀLA

E.Zutis turpina: „Agrāk krāsns materiālus bija grūti iegādāties, bet tagad viss pieejams veikalos. Jāpārliecinās, vai tie atbilst jūsu krāsns būvniecībai. Padomju laikos daudzas mājas cēla no baltajiem silikātķieģeļiem, no kuriem nedrīkst būt skursteni, jo šis ķieģelis ir gāzes caurlaidīgs un ar laiku drūp. Tagad būvnormatīvos teikts, ka skursteņiem jābūt ugunsdrošiem un aizliegts izmantot ventilācijas kanālus kā dūmkanālus. Mūsdienās skursteņus var nopirkt

arī gatavus. Privātmāju īpašnieki tos var tīrīt paši, bet ik pa pieciem gadiem to vajadzētu darīt profesionālim, tā norādīts ugunsdrošības noteikumos.

Restaurēt vecu krāsni ir iespējams, bet jāskatās kādā stāvoklī tā ir. Ja podiņu krāsns nav gadiem apkopta, tad remonts var izmaksāt dārgi, bet, ja savlaicīgi novērsti bojājumi, tad viss labi.

Krāsns jākurina tikai ar sausu malku. Kamīnam obligāti jābūt atsevišķam dūmkanālam, tas attiecas arī uz mazajām čuguna jeb lēndedzes krāsnīm.”

Vissarežģītāk esot tad, ja daudzdzīvokļu mājā ir kāds, kas nepievērš uzmanību krāsns stāvoklim, tā pakļaujot nelaimei visus mājas iedzīvotājus. Nereti varot dzirdēt, ka daudzdzīvokļu mājās izcēlies

IETEIKUMI

- Pārliecinies, vai krāsnij nav bojājumu!
- Ap krāsni nenovieto neko degošu!
- Savlaicīgi novērs krāsnij radušos bojājumus!
- Nepārkurini podiņu krāsnis vai plīts pavardus!
- Krāsnīm un dūmeņiem jābūt kārtīgi iztīrītiem.
- Neizmanto ventilācijas kanālus kā dūmkanālus!
- Krāsni kurini tikai ar sausu malku!

ugunsgrēks tieši sliktā krāsns stāvokļa dēļ. Arī mājas apsaimniekotājam būtu jābūt ieinteresētam, lai viss būtu droši.

Pieskaņo interjeram

„Siltums no kamīna rada mājīgumu,” saka homeopāte Dace Gaile. Viņa savos īpašumos *Goldberg* un *Katrīnas apartamenti* atjaunojusi trīs krāsnis.

ZVIEDRU KAMĪNKRĀSNS

D.Gaile stāsta, ka kamīni un krāsnis telpā rada īpaši siltu un mīlīgu sajūtu. „Apartamenti *Goldberg* atrodas Baznīcas ielā. Ēka celta vācu pildrežģa būves tehnikā 16. gadsimtā. Ilgus gadus šeit atradusies aptieka, saukta par hercoga galma aptieku. SIA *Arhitektoniskās izpētes grupa* arhitekta Daiga Lēvalde veica izpēti, pēc kuras apartamenti ieguvuši senatnīgu noskaņu. Skumīgi, ka cilvēki nenovērtē īstas vērtības, es noteikti neesmu no tiem, kam patīk eiromonts. Un, ja ir iespēja būt šādā mājā, jācenšas šo senatnīgo sajūtu saglabāt.

Kad iegādājās šo īpašumu, zināju, ka būs jāveic remonts, lai būtu vairāk vietas un varētu izveidot arī funkcionālu virtuvi un vannasistabu, tāpēc vecā krāsns un pavards tika nojaukti. *Goldbergs* ir manas vecāsmātes un vecvectēva uzvārds, tāpēc izdomāju: ja jau tik spožs uzvārds, tas jāizmanto, tāpēc nosaucu apartamentus šajā vārdā. Akcents tajos ir zelta krāsa. Sākumā gribēju atjaunot veco krāsni, jo man tā ļoti patika, bet tā būtu par lielu un neatbilstu prasībām, tāpēc vecā pavarda vietā tika ierīkota zviedru kamīnkrāsns *Gabriel Karl-*

Johan, kas atbilst laikam, kad tika celta šī ēka. Krāsnij ir antīks izskats, augsta kvalitāte, un tā ir roku darbs. Tāda apskatāma arī Drotningholmas pilī Stokholmā. Krāsnī ir ventilators, kas izpūš silto gaisu, un telpas ātrāk kļūst siltas, tā aizņem maz vietas. Līdzās krāsnij tiks novietots zelta krāsas spainis malkas pagalēm. Man svarīgi, lai pašai patīk un lai būtu ērti arī apartamenta apmeklētājiem.”

PAREIZI UN KVALITATĪVI

Katrīnas apartamentu telpās Strautu ielā kādreiz bijuši vairāki mazi dzīvokļi un katrā bijusi krāsns. Īpašniece stāsta, ka svarīgi ne tikai iekļauties dizainā un radīt siltu atmosfēru drēgnajos rudens vai ziemas vakaros, bet arī domāt, lai viss ir droši. D.Gaile izvēlējusies baltu somu kamīnkrāsni un zaļu franču apkures krāsni.

Franču *Petit Godin* ir ar ekonomisku degšanas režīmu un ilgstošu siltuma atdevi vairākas stundas pēc kurināmā sadegšanas, kā arī ārkārtīgi viegli un ērti lietojama. „Uz tās virsmas iespējams uzsildīt arī tējkannu. Zem tās novietots pamats, lai nekas nevarētu nokrist un radīt bīstamu

Apartamentu *Goldberg* īpašniece Dace Gaile vecā pavarda vietā izvēlējusies zviedru kamīnkrāsni.

situāciju. Ir lietas, kas jāievēro, un, ja gribam par savu drošību rūpēties, tad viss ir jātaisa pareizi un kvalitatīvi,” saka īpašniece.

Savukārt baltā somu kamīnkrāsns *Valkea Kakuuni* atšķirībā no parastā kamīna uzkrāj un saglabā siltumu krāsns korpusā kurināšanas laikā, sildot arī pēc

malkas izdegšanas. D.Gaile pie šīs krāsns novietojusi arī pamatīgu malkas kasti, kas izgatavota no ugunsdroša stikla.

Lāsmas Reimanes teksts un foto

Mazā, zaļā franču krāsns rada senatnīgu noskaņu.

Somu krāsnij blakus novietota pamatīga stikla kaste, kas ir ugunsdroša un nodar malkas glabāšanai.

PĀRDOD

Nelielu **MĀJU** Kuldīgā par 29 000 EUR.
Tālr. 26811411.

OPEL VECTRA, 1996, TA līdz 28.01.2019.
Tālr. 26231661.

SIENA PRESES, grābekļus, graudu kombainus no Somijas. Tālr. 29752090.

Electrolux **LEDUSSKAPJUS**, veļas mašīnas, LCD televizorus *Philips* no 45 eiro, dažādu radioaparāturu. Veikals *Retro*. Tālr. 63322200.

Pārdod **PVC LOGUS** un **DURVIS**, iebūvējamus skapjus, bīdāmās durvis, moduļu virtuves. Plašs žalūziju piedāvājums. Mucenieku iela 25, tālr. 28448638, Gravas iela 1 (*Elvi*), tālr. 28378818.

Slaucamu **GOVI**, ir izvēle. Tālr. 29229236, 22002445.

Grūsnas **TELĪTES**. Tālr. 28333802.

Smuku, mīļu miniatūrā **TAKŠA** puisiņi. Zvanīt no 9.00 līdz 17.00 pa tālr. 29560333.

Otrdien, 10. jūlijā, *z/s Mazputnēni* pārdos dažādu krāsu **JAUNPUTNUS**. Vārmē 8.40, Kuldīgā 9.10, Īvandē 10.00, Ēdolē 10.15, Alsungā 10.30, Vilgālē 11.05, Snēpelē 11.35, Laidos 12.05, Skrundā 12.25. Tālr. 25463353.

Trešdien, 11. jūlijā, tirgos **JAUNPUTNUS** un **CĀĻUS**. Iepirks nolietotus akumulatorus. Vārmē 8.30, Kabilē 8.50, Rendā 9.10, Kuldīgā 9.30, Snēpelē 10.00, Raņķos 10.10, Skrundā 10.30, Sermītē 11.00, Turlavā 11.20, Ķikuros 11.40. Tālr. 25508665.

Ar piegādi pārdod skaldītu **MALKU**, zāģētavas atgriezumus, 3 m garu meža malku. Tālr. 29249578.

Skaldītu **MALKU**. Tālr. 27885688.

Skaldītu meža **MALKU**. Tālr. 26544462.

MALKU – skaldītu un klučos. Tālr. 27811870.

Meža **MALKU** visām apkures sistēmām, 35 eiro krāmētā sterā. Sadarbojamies ar sociālo dienestu. Tālr. 24957247.

MALKU, raksta kvītis. Tālr. 29428876.

Aku, kanalizācijas **GRODUS**. Tālr. 29142702.

KŪTSMĒSLUS, trūdzeni, kūdru, mulču, skalotu smilti maisos un krāvās. Tālr. 23560885.

PĒRK

SIA *Lāses AM* par augstu cenu iepērk **LIELLOPUS** kautsvārā un **CŪKAS** dzīvsvārā.

Piedāvājam piemaksas par lopu skaitu. Transports bez maksas. Tālr. 29353243, e-pasts: lases@inbox.lv.

SIA *AIBI* iepērk **LIELLOPUS, JAUNLOPUS, TELŪS, JĒRUS**. Augstas cenas. Samaksa tūlītēja. Svari. Tālr. 20238990.

SIA *Kurzemes Gaj-saimnieks - BUĻ-LUS, GOVIS, TELES*. Tālr. 63454845, 26569362, 26436271.

Z/s SMAIDAS pērk **MĀJLOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

SIA *Valinda - LIELLOPUS, JAUNLOPUS* dzīvsvārā. Tūlītēja samaksa. Tālr. 29434034.

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 29327241.

AUTOMAŠĪNU *Zaporožec*. Tālr. 22463820.

TRAKTORUS, piekabes, inventāru, vieglos auto. Tālr. 26104984.

SALDĒTAVU. Tālr. 29209809.

LATVIJAS MEŽU FONDS pērk **CIRSMAS, MEŽUS** un lauksaimniecības **ZEMI** visā Latvijā. Var būt ar apgrūtinājumu un bez taksācijas. Cenas augstas. Samaksa tūlītēja. Tālr. 29711172.

SIA *Lateira* pērk **MEŽA ĪPAŠUMUS** (arī apgrūtinātus un nenokārtotus), birzis un cirsma visā Kurzemē. Labas cenas. Kārtojām dokumentus. Tālr. 27030802, mezi@lateira.lv.

Pārstrādes uzņēmumu grupa pērk skujkoku **CIRSMAS**. Vienmēr augstākās cenas un tūlītēja samaksa, īpaši piedāvājumi augstvērtīgām priedes cirmām. Cirsma piedāvājumus sūtīt e-pastā: parstrades-grupa@gmail.com, tālr. 29419080.

Craftwood **PĒRK MEŽA ĪPAŠUMUS** visā Latvijā, cena 1000–10 000 EUR/ha. Samaksa darījuma dienā. Atjaunojam taksācijas. Tālr. 26360308.

MEŽUS, cirsma, malku. Tālr. 26544462.

Pērk ozola un oša **ZĀGBALĶUS**, ozola un oša kamīnmalku (3 m). Tālr. 29997742.

Balto **METĀLAVANNU**. Tālr. 26627800.

Pērku **RAGUS**. Tālr. 25551787.

GAILENES, MELLEENES. Braucu pakal. Tālr. 24914134.

MELLEENES, GAILENES. Tālr. 22363568.

DAŽĀDI

KULDĪGAS AUTOSKOLA aicina pieņemt 95. koda (dienas grupai), kā arī A, B, BE, C, CE autovadītāju kursiem Kuldīgā. Sākums 16. jūlijā. Sīkāka informācija pa tālr. 29491388, 63322550.

MODRA AUTOSKOLA rīko A, B, BE, C, CE kursus. Tālr. 26120089.

VEDAM ogotājus. Tālr. 22377474.

JUMTU MAIŅA, koku darbi, fasādes siltināšana, kausējamo jumtu remonts, materiālu piegāde. Tālr. 28749982.

MŪRĒJAM: plītis, sildmūrus, krāsnis, skursteņus. Tālr. 28757406.

Sertificēts **MEŽA TAKSATORS - STIGOŠANA, DASTOŠANA**. Tālr. 28358514.

SIA *Bērzi plus* notīra krūmu **APAU-GUMU** no laukiem un grāvjiem. Pērk zarus šķeldošanai un cirsma izstrādei. Tālr. 29150380, 26458900.

Bīstamu koku, zaru **ZĀĢĒŠANA**, vainagu veidošana u.c. Tālr. 26085985.

Dāvina **SIENU**, pļava (0,7 ha) Kuldīgā. Pašam jānopļauj. Tālr. 26825882.

Veic **PLĀUŠANAS** darbus visā novadā. Tālr. 28958135.

Ātri un lēti ierīko **DZIĻURBUMU**. Tālr. 29605105, 28205914.

KAPAKMEŅI Dzirnava ielā 42.

VAJADŽĪGI

SIA *Bērzi plus* (41202008941) – harvesteru un forvardera **OPERATORI**. Darbs ar jaunu tehniku. Tālr. 26458900.

SIA *Apdars* (41203050077), darba apjomam paplašinoties, – **ŠOFERIS-EKSPEDITORS** ar C kategoriju un 95. kodu. Tālr. 25902900 (darba laikā).

A/s *Stendes SIS* (40003017121) – **TRAKTORISTS**. Tālr. 27037961

IZĪRĒ

Vienistabas **DZĪVOKLI** pilsētā. Tālr. 24782430.

Viss par reklāmu *Kurzemniekā!*
Tālrunis 63324881.

Dziedniece Sāra

- Dziedināšana
- Pareģošana
- Atbrīvošana no dažādām atkarībām (alkohola, azartspēlēm u.c.)

Tel. pierakstam 26381988
Piegems Kuldīgā 10., 24. jūlijā.

LĪDZJŪTĪBAS

*Mēs klusējot paliekam šai krastā,
Vēji šalkos un mierinās mūs,
Bet tava vieta, kas bija šai dzīvē,
Vienmēr mūsu atmiņās būs.*

/S.Kaldupe./

Mūsu līdzjūtība tuviniekiem, ARTI ĒRPI mūžībā pavadot.

Bijušie darba kolēģi-gāznieki:
Aldis, Ivars, Vilnis, Edgars, Dzintars,
Kaspars

*Cik grūti ticēt, ka nekad vairs dzīvē
Mums neiznāks ar tevi parunāt,
Un tavu smaidu, vienkāršu un siltu,
Mums vajadzēs tik sirdīs saglabāt.*

/I.Mežnora./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību ARTA ģimenei un tuviniekiem, viņu pāragri zaudējot.

Jana, Gunta

*Pār tevi smilšu klusums klāts,
Vien paliek atmiņās un tava mūža stāsts.*

/J.Rūsiņš./

Dalām bēdu smagumu ar ARTA ĒRPES tuviniekiem, viņu pavadot.

Ingrīda un Viktors Dupati

*Gaisma, kas cilvēkā dzīvo,
Un siltums, ko izstaro sirds,
Tas nezūd, tas paliek un mirdz.*

/V.Egle./

Skumju brīdī esam kopā ar SKAIDRĪTES VJAKSAS tuviniekiem, viņu mūžībā pavadot.

Jansoni, Stārsti, Kapteiņi

*Pār tevi smilšu klusums klāts,
Vien paliek atmiņās un tava mūža stāsts.*

/J.Rūsiņš./

Izsakām līdzjūtību SKAIDRĪTES VJAKSAS tuviniekiem, viņu mūžībā pavadot.

Bijušie darba kolēģi Vilgālē

*...un smaržo jau vasara zaļā briedā.
Kamene šūpojas ziedā un dūc, un dūc...*

/L.Kamara./

Izsakām līdzjūtību SKAIDRĪTES VJAKSAS ģimenei.

Rumbas pagasta *Gardēžu* kolektīvs

*Gan sāpju dienas, gan saules rīts –
It viss tiek klusi zemē tīts.*

/E.Vēveris./

Izsakām līdzjūtību Ainaram Bierandam, no mātes atvadoties.

LZS Kuldīgas nodaļas biedri

*Vējš pieklauvē ar tumsas spārnu,
Dziest gaisma – klusums mūžu sedz.*

/V.Kokle-Līviņa./

Sāpju brīdī esam kopā ar Bierandu ģimenēm, mīļu cilvēku zaudējot.

Kaimiņi *Ziemeļos*

*Zeme, tev šodien
Viens ceļinieks vairāk...*

/O.Vācietis./

Izsakām līdzjūtību tuviniekiem, CECĪLIJU KINDU zaudējot.

SIA *Mediante pluss* kolektīvs

*Tavs mūžs
Ir dzimtā pusē sēti graudi,
Tie cauri gadiem
Jaunus asnus dzīs.*

*Caur paveikto,
Kas nebeigs dzīvot ļaudis,
Plauks piemiņa
Un sirdīs nezudīs.*

/K.Apškrūma./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību tuviniekiem un līdzgaitniekiem, CECĪLIJU KINDU mūžībā pavadot.

Kuldīgas novada muzeja kolektīvs

Izsakām līdzjūtību tuviniekiem, no CECĪLIJAS KINDAS atvadoties.

Trešās sekcijas kaimiņi
Gaismas ielā 9

JŪLIJA ERUDĪTS

Kas ir Romuls un Rems?

Atbildes līdz 10. jūlija 12.00 sūtīt e-pastā: redakcija@kurzemnieks.lv.

Atbilde: Latvija sportisti olimpiskajās spēlēs Sidnejā izcīnīja trīs medaļas: vienu zelta, vienu sudraba un vienu bronzas.

Pareizi atbildējuši: Indra Ābelīte, Ineta Zaļuma, Ausma Kreidere, Daina Gerente, Velta Višņevska, Ingars Neimanis, Mārcis Kalējs, Andris Eglītis.

Par SPORTA PASĀKUMIEM, rezultātiem informējiet e-pastā: inta.jansone@kurzemnieks.lv!

Uzmanību! Sakarā ar ūdensvada pieslēguma veikšanu objektā "Automazgātuvju jaunbūve", Jelgavas ielā 61, Kuldīgā, **pirmdien, 09.07.2018, no plkst. 9:00 līdz 12:00 tiks atslēgta ūdens padeve**

dzīvojamā masīva "Putnudzārs", Graudu ielas, Ganību ielas (ap Graudu ielu), Jelgavas ielas (sākot ar Nr.61) pieslēgumiem. Informācijas tālrunis: 27088098 (SIA "MKM Mežs")

VĀRDA DIENAS

No 9. līdz 15. jūlijam

- 9. Zaiga (1556), Asne (13), Asna (4)
- 10. Lija (723), Olīvija (336), Olivers (1269), Odrīja (383)
- 11. Leonora (463), Svens (140)
- 12. Indriķis (77), Ints (670), Namejs (66)
- 13. Margrieta (135), Margarita (3713)
- 14. Oskars (6254), Ritvars (1525), Anvars (24)
- 15. Egons (847), Egmonts (53), Egija (825), Henriks (236), Heinrihs (199)

Populārākie: Margarita un Oskars.

Svētki gulētāju dienā

Lija Šēle, Rumbas pagasta pārvaldes vadītāja:

– Nezinu, kādēļ vecāki man izvēlējās šādu vārdu. Esmu to pieņēmusi un neesmu domājusi, vai tas patīk vai ne. Citu sev neesmu vēlējusies. Nekā citādi es arī nekad neesmu saukta – ne mīļvārdiņos, ne saīsinājumos. Ko tad tur īsinās, ja vārdā ir tikai četri burti, tas ir skanīgs un viegli izrunājams. Daudz vārda māsu nepazīstu. Ir zināma dzejniece Lija Brīdaka, un manā dzimtajā Viesītē galvenajai dakterei bija meita tādā vārdā. Manā vārda dienā ir lielo gulētāju diena, un ikreiz tas tiek pieminēts, kad mani sveic. Darbā meitenes vienmēr saka, ka jaunu pantiņu nevajagot izdomāt, jo tas par lietutiņu jau man sen sacerēts. Man patīk, ka dzimšanas diena man ir ziemā, bet vārda diena – vasarā. To vienmēr kopā ar ģimeni un kolēģiem pasvinam. Darbā apēdam kūku, bet ar ģimeni pasēžam zaļumos, pacepam gaļu.

LAIKA ZIŅAS

ŠODIEN, 6. JŪLIJĀ

Dienas garums – 17 st. 37 min.
Saulē lec 4.39, riet 22.16. ☾

Naktī +12°...+18°

R → A ☾
D
3-4 m/s

Dienā +18°...+21°

R → A ☀
D
3-6 m/s

RĪT, 7. JŪLIJĀ

Dienas garums – 17 st. 35 min.
Saulē lec 4.41, riet 22.16. ☾

Naktī +13°...+19°

R → A ☾
D
2-3 m/s

Dienā +14°...+19°

R → A ☁
D
3-4 m/s

PARĪT, 8. JŪLIJĀ

Dienas garums – 17 st. 33 min.
Saulē lec 4.42, riet 22.15. ☾

Naktī +13°...+17°

R → A ☁
D
4-5 m/s

Dienā +16°...+20°

R → A ☀
D
3-6 m/s

KONEKESKO
Konekesko Latvijai (40003450717) ir vairāki darbības virzieni: lauksaimniecības, industriālās, būvniecības un meža tehnikas tirdzniecība, kā arī pilna servisa pēcpārdošanas apkalpošana.

**MEKLĒJAM
VECĀKO SPECIALIZĒTĀS TEHNIKAS MEHĀNIKI.**

Lai kvalitatīvi un ar pilnu atbildību veiktu tehnisko apkopi un remontdarbus Konekesko pārstāvētajām tehnikas vienībām, meklējam mehāniķu komandas vadītāju Kuldīgā, kurš var ne vien atbalstīt tehniski, bet arī organizēt komandas darbu.

Jābūt darba pieredzei ar jaunāko tehniku, tās lietošanu, apkalpošanu, remontu; datorzināšanām; latviešu, angļu, krievu valodas zināšanām; vēlmei mācīties un attīstīties.

Piedāvājam stabilu, konkurētspējīgu atalgojumu, sociālās garantijas, kvalifikācijas celšanu.

Darba vieta **Kuldīgā**, izbraukumi pa Kurzemes reģionu.

CV ar pieteikumu un motivācijas vēstuli lūdzam sūtīt līdz 2018. gada 13. jūlijam e-pastā: cv@kesko.lv.

LOGI UN DURVIS Vasaras atlaides logiem
līdz 43% vēl jūlijā!
Akcija līdz 31.07.2018.

- ŽALŪZIJAS
- GARĀŽU VĀRTI
- METĀLA DURVIS
- PRETINSEKTU SIETI
- PVC LOGU UN DURVJU REMONTS

Kuldīga, Vakara iela 15. www.montaznieksde.lv
Tel. / fax 63323281, mob. 26179829 **MONTĀŽNIEKS DE**

Kuldīgā,
Mederu ielā 8,
pērk
**GAILENES,
netīrītas
MELLEŅES.**
Vienmēr augstākās cenas.
Tāl. 23220881.

ASTROLOGISKĀ PROGNOZE /10.-16. jūlijs/

Jolanta Hercenberga, astroloģe

Auniem patiks iesaistīties sabiedriskās norisēs. Nevajadzētu bāzties par vāciņu visiem podiņiem. Jauzņemas tik, cik var izdarīt. Pārslodze par labu nenāks.

Vēršu prātu nodarbinās jautājumi, kas saistīti ar mīļiem cilvēkiem tālumā. Varbūt jādodas pie viņiem ciemos? Dvēseles spēkus izdosies atgūt ar fizisku darbu.

Dvīņiem iespējas uzlabot materiālo situāciju, vairāk nopelnīt vai veikt izdevīgu darījumu. Nevajadzētu pajauties uz spontāniem lēmumiem.

Vēžiem darbā jārauj, cik spēka, lai iegrozītu notikumus sev vēlamajā virzienā. Jāseko līdz

kolēģu un padoto darba kvalitātei. Pārpratumu dēļ var šis tas samīties.

Lauvām partnerattiecībām nozīmīgs laiks. Jāizrunā ar otro pusīti viss, kas maināms. Arī strīdos reizēm dzimst patiesība. Var tikt atjaunota veca draudzība.

Jaunavām iespējami pavērsieni karjerā. Vilinošas iespējas tiks raudzīties tālāk un plašāk. Laiks apgūt jaunas iemaņas un prasmes. Varbūt jāpiesakās deju pulciņā?

Svāriem darbā viens no produktīvākajiem periodiem, kad tiek saņemta atzinība par paveikto. Ģimenes locekļi lutinās, mājās valdīs laba savstarpējā saskaņa.

Skorpioniem nāksies trenēt pacietību. Pārpratumi un divdomīgas situācijas ar sadarbības partneriem var likt mainīt iecerēto vairākkārt. Spēja pielāgoties

būs trumpis ceļā uz izdošanos.

Strēlnieki par ambīciju trūkumu sūdzēties nevarēs. Vēlme visu paveikt pašiem var radīt spriedzi. Jāuzticās citu spējām.

Mežāžiem veiksmes pamatā būs sadarbība. Ja šaubāties, lūdziet padomu tuvajiem cilvēkiem!

Ūdensvīriem īstais laiks, lai sakārtotu emocionālas vai finansiālas saistības, kas ilglaicīgi nodarbina prātu. Iespējams, jāatvadas no kāda dzīves posma, uzņemot jaunu virzienu.

Zivīm kā jautrā dejā – trīs soļi uz priekšu, divi atpakaļ. Tas, ka šobrīd lietas piebremzējas, nenozīmē, ka iecerētais netiks sasniegts. Tiks – īstajā laikā un vietā!

Čika laiks:
10.VII 23.00 – 11.VII 20.59,
13.VII 5.48 – 20.31,
15.VII 2.12 – 20.31.

ČEMPIONU KAUSS
7. jūlijā Kuldīgā, Rātslaukumā
NAKTS KRITĒRIJA BRAUCIENI
20:30 amatieri-master
22:00 Open (Elite, U-23, U-18)

Skatītājiem izloze - balvā jauns velosipēds no Vēlreiz.lv

Sekomums:

f Kurzemnieks
www.kurzemnieks.lv
jaunais_kurzemnieks
@kurzemnieks_K

KĀZAS
Izvēlas arī zīmīgos datumus

Jau izsenis iecienītākais kāzu laiks ir vasara, izņēmums nav arī šī, un šogad ir divi zīmīgie datumi: **08.08.2018. un 18.08.2018.**

Kuldīgas dzimtsarakstu nodaļā 8. augustu kā savu kāzu dienu izvēlējušies seši pāri, bet 18. augustu – deviņi, kad pirmā laulību reģistrācija sāksies desmitos rītā.

Skrandas dzimtsarakstu nodaļā precēties 8. augustā pagaidām izvēlēties viens pāris, bet 18. – trīs.

Alsungas dzimtsarakstu nodaļā šobrīd zīmīgajos datos neviens vēl nav pieteicies, bet tam vēl ir laiks, *Kurzemniekam* teic nodaļas vadītāja Ināra Staņislavčika, piebilstot, ka īstais kāzu laiks vēl priekšā.